

HAYAL TACİRLERİ

Uzaya gidiyoruz!.. İstanbul'da 1,5 yaşındaki bebeklerini akrabalarına emanet eden Elvan ve Enver Demir çifti geçim sıkıntısı nedeniyle intihar etti...

Aya çıkacağız!.. Denizli'de bir mahalle muhtarı, mahallelinin borç tebligatlarının kendisine geldiğini ve büyük bir yığın oluştuğunu söyledi...

Uzaya mutlaka bir Türk göndereceğiz!.. Kirasını ödeyemediği için 1,5 yaşındaki bebeği ve yaşlı kalp hastası annesiyle birlikte bir kadın eşyaları ile birlikte kapının önüne kondu...

Uzaydaki madenlerin toplanmasını araştırıyoruz!.. Ankara Mamak'ta iki çocuk çöpleri karıştırıp ekme toplarken görüldü. Çocuklardan biri, "Evde aç bekleyen 4 kardeşim daha var. Evi-mizde bir lokma yemek yok" diyor.

Alanya'da kaldığı baraka zabıta ekiplerince yıkılan evsiz kadın belediye binasını pompalı tüfekle bastı ve iki kişiyi yaraladı.

Kocaeli'de yaşayan 28 yaşındaki evli ve çocuk sahibi Kadir Gündüz barakada kendini asarak yaşamına son verdi. Kocaeli'de son 6 günde 5 kişi intihar etmiş oldu.

Adıyaman'da yaşayan 25 yaşındaki işçi, çalışmak için gittiği Kocaeli'de ekonomik sorunları nedeniyle bir inşaattan atlayarak yaşamına son verdi.

Uzaya da kaçsanız, kurtulamayacaksınız emekçilerin öfkesinden!

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

17 Şubat - 3 Mart 2021 / S 112_özel

BU YANGIN BÜYÜYECEK!

Her gün onlarca gözaltı haberine uyanıyor ülke. Evler basılıyor, insanlar gözaltına alınıyor, tutuklanıyor. En sıradan eylemlerde insanlar vahşice saldırıya uğruyor, yerlerde sürükleniyor, işkenceye alınıyor.

Birleşik Mücadele Güçleri'nin deklarasyonu için Kadıköy'de yapılan eylem dahil, akla gelebilecek her tür eylem, gösteri, yürüyüş, polis saldırısından nasibini aldı. Eylemlere, gösterilere, genel olarak faaliyete engel olmak için pek çok insan, elektronik kelepçeler takılarak ev hapsine mahkum edildi. Polis-savcı-mahkeme üçlüsü bir biçme makinesi gibi çalışıyor bu konuda.

Tek bir gün içinde 718 kişi gözaltına alındı! Rakama dikkat! On binlerin katıldığı bir mitingden ya da ülke sathına yayılmış gösteriler dalgasından değil. Evleri basılarak gözaltına alındı bu insanlar. Şu anda on binlerce politik tutsak var zindanlarda. Ve sayı sürekli artıyor. Bu rakama sayıları sürekli artan "adli denetim" uygulamaları (yurtdışı yasağı, karakola imza verme, ev hapsi vb.) eşlik ediyor.

Emekçi kesimlerde biriken öfke, küçük ama çok yaygın patlamalara neden oluyor. Ve her küçük patlama, büyük bir polis gücüyle bastırılmaya, yargı eliyle denetim altına alınmaya ve söndürülmeye çalışılıyor. Fakat her bastırma girişimi, her tehdit ve gözdağı daha geniş tepkilerin doğmasından başka bir sonuç yaratmıyor.

Hoşnutsuzluk ve öfke o kadar güçlü, eylemler o kadar yaygın ki, çağıldayıp gelen bu sele kar etmiyor kurdukları barikatlar.

Bu yüzden kendi tabanlarını canlandıracak, kitlelerde bir süreliğine de olsa beklenti yaratacak zaferlere ihtiyaç duyuyorlar. Cepheden cepheye koşturup durmalarının temel sebeplerinden

biri bu. Propaganda ettikleri sahte zaferler kar etmiyor. "Gare Operasyonu" tam da böyle bir zafer içindi. RTE kitle tabanına "müjde verme" sözüyle çıktı sahneye. UKH'nin lider kadrolarını ele geçirme, bu arada esir tutulan MİT ajanlarını, askerleri, devlet memurlarını kurtarma adına daldılar Gare dağlarına. Sonuç tam bir hüsrana. Büyük bir hezimet! Üstelik ölen 13 esir de cabası.

Gerçeğin gözünün ta içine bakacağız. Bu gerçek, tüm mücadeleyi kendi dar örgüt sınırlarıyla ölçenlerin sandığının aksine, dinci faşizmin güçsüzlüğünü, birleşik devrimin adım adım yükselişini işaret ediyor. En sert, en katı, en keskin önlemleri, en vahşi uygulamaları hükmünü yitirmiş durumda. Aynı şekilde burjuva muhalefet, dinci faşist iktidarla birlikte eriyor, tükeniyor. Barikatlar pratik yaşam tarafından adım adım aşılıyor.

Birleşik devrim güçlerinin temel alacağı gerçeklik budur. Her geçen gün sayısı ve alanı büyüyen eylemler, bu kupkuru bozkırda

uçuşan çok yoğun kıvılcımlar demektir. Adım adım geliyor toplumsal patlama. Kendimizi pratik olarak hazırlamamız gereken gerçeklik, işte bu.

Hazırlanmalıyız. Bu büyük patlamanın, ayaklanma ve devrimin kitle örgütlerinin önünü açarak, onun zor araçlarının bilinçli faaliyetini örgütleyerek, güçlerimizi buralara akıtarak hazırlanmalıyız.

Maddi koşulları olgunlaşmayan mücadele araç ve yöntemleri varlıklarını sürdürülemez. Bugün ayaklanma ve devrimin hem kitle örgütlenmeleri, hem zor örgütlenmeleri ortaya çıkıyor ve yaygınlaşma eğilimi gösteriyor. Bugün için aslanan, bu örgütleri iradi ve bilinçli bir şekilde güçlendirmektir.

Sermaye düzeni bir çöküş düzleminde. Faşizmin saldırıları kar etmeyecek. Bu yangın büyüyecek. Kazanacağız!

Tarih Çatışmaları, Patlamalar
Ve Sıçramaları İlerliyor
C.Dağlı 2

Vefa Gibi Gövüşmek
4

Sıradan Faşizm Ve
Kitlese Cesaret
Sinan Kaleli 6

Kavga Bayrağı Daha Yukarıya
K.Taylan Kızıldağ 7

>>Editör...

**BMG HALKLARIN
GÖZLERİNİ ÇEVİRDİĞİ
DEVİRİMCİ ODAK OLMALI**

Soruyla başlamak istiyoruz. Türkiye ve Kürdistan'da böyle bir devrimci odak ihtiyacı var mı? Yanıtımız belli: kesinlikle, hiç bir şüpheye yer bırakmayacak şekilde böyle bir odak ihtiyacı var ve daha fazlasını söyleyelim, bu ihtiyaç karşılanması çok acil hale gelmiş yakıcı bir ihtiyaçtır.

Bu kanı, bu tespit diyelim, artık sadece Leninistler tarafından değil, sınıf savaşıyla yakından ilgilenen ve bu konuda belli bir birikim sahibi sol/devrimci insanlar tarafından da paylaşılıyor.

3

TARİH ÇATIŞMALARLA, PATLAMALAR VE SIĞRAMALARLA İLERLİYOR

G.DAĞLI

BAŞYAZI

Uzun süredir fakat özellikle de içinde bulunduğumuz süreçte siyasal ve toplumsal durumun en belirgin ve en öne çıkan özelliği, olayların ani ve patlama biçiminde ortaya çıkmasıdır. Daha doğrusu süreklilik kazanan olaylar patlamalarla etkisini ve gücünü artırıyor. İsyanlar ve ayaklanmalar dönemin en belirgin ve sürükleyici yönüdür. Son yılların tüm toplumsal devrimci başkaldırıları, aniden ve patlama biçiminde kendini gösterdi. Olayların bu şekilde gelişimi önümüzdeki döneme dek uzanıyor.

Boğaziçi ve Boğaziçi'yle birlikte başlayan eylemler dizisi, bu dönemde sınıflar savaşının nasıl gelişeceğine dair net bir fikir veriyor. Boğaziçi bir patlamadır. Öğrenci gençliğin devrimci patlaması. Daha büyük toplumsal patlamanın bir parçası ateşleyicisi. Başkaldırı biçimindeki eylemler, diğer okullarla daha etkin duruma geldi. Halk kitleleri destek verdi. Yankısı sınırların ötesinde kendini hissettirdi. Boğaziçi eylemlerinin gelişim biçimi, dünyada gelişen, devrimci sonuçlar yaratan eylemlerle ortak özellikler gösteriyor. Diğer ülkelerde kapitalizme karşı gelişen eylemleri yakından gözleyen herkes, eylemlerin gelişimindeki ortak yönlerini farkına varır.

Eylemler sınıf çatışması biçiminde gelişiyor, kaçınılmaz olarak sınıf çatışması biçiminde gelişecektir. Reformistler, uzlaşmacı siyasetler, sınıf savaşından ve bu savaşın şiddetlenmesinden pek hoşlanmazlar, fakat yeni bir topluma geçmenin başka yolu yoktur. Gelişme, tarihsel ilerleme, karşıtların savaşımıdır. Sınıf savaşı temeline dayanan toplumsal gelişmenin yönü yeni bir topluma doğrudur. Sorunu bu şekilde koymamak, emek-savayenin birliğine ve savaşımına dayanan kapitalist toplumu hiç ama hiç anlamamaktır. Kapitalist dünyada, sınıflar savaşının geldiği nokta tam da burasıdır.

Tam da bu aşama, devrimci krizin çok şiddetlenmesi ve emekçilerin ve sömürülenlerin devrimci başkaldırısının emperyalist-kapitalist sistemde genel bir yükselişle karakterize edilmesidir. Sınıflar savaşının patlamalı ve çatışmalı gelişmesi, ani sığrama momentine gelip dayanmıştır. Bakış açıları, günlük ve is-

temlerin yerine getirilmesiyle sınırlı olanlar ani sığramayla nitel yani devrimci bir dönüşümle karşı karşıya olduklarını anlamazlar. Onlara göre, gelişme tedrici, patlamasız, sıçramasız, kesintiye uğramadan yol alıyor. Yakın zamanda birçok ülkede devrim olmasından sonra bile böyle düşünmeye devam ediyorlar. Çağımız yeni bir toplumsal devrimler çağı olmasına rağmen, halen bu şekilde düşünülüyor. Bu yüzden küçük bir olayın, kısa sürede, büyük bir olaya, bununla da kalmayıp dünyada kitleleri eyleme geçiren küresel bir başkaldırıya dönüştüğünü ve dönüşeceğini değerlendiremiyorlar.

Pandemi sadece ekonomik krizi değil, devrimci krizi de derinleştirdi. Eylemlere pandemiden dolayı daha az kitle katılsa da, sürekliliğinden dolayı, eylemler etkisini sürdürüyor. Eğilim, yalnızca eylemlerin artması yönünde değil, eylemlere daha çok kitlelerin katılımı yönünde gelişiyor. Daha büyük eylemler için yeterince güç birikti. Güç birikiminin, şu ya da bu olayda açığa çıkacağı kesin. Her yerde egemenler bunu anladıkları için, eylemlerin büyümemesi için baskı gücünü azami ölçüde harekete geçiriyor. Fakat büyük bir güç kullanmak, emekçilerin, kadınların gençliğin, emekçi köylülüğün başkaldırılarını önlemek anlamına gelmez. Karşılarına ne kadar büyük bir güç çıkarılırsa çıkarılsın, devrimci başkaldırı yoluna devam eder.

Bu son sınıflı toplumun iç çelişkileri toplumun kendi gelişimiyle olgun bir düzeye geldi. Toplum, yeni ve daha ileri bir topluma geçiş için olgun durumda. Toplumsal sistemin kendi gelişimi, yani gelişmiş maddi koşullar, çelişkilerin çözümünü de beraberinde getirdi. Çelişkilerin gelişimi kendi çözümünü de kendi içinde taşıırken sınıf savaşı da şiddetlendi.

Çelişkilerin çözümü olan toplumsal devrim böyle önümüze geldi. Bugünkü durumda, şu nesnel toplumsal gerçeği de saptamak gerekiyor: ekonomik krizin derinleşmesi, çöküş içinde olması ve son olarak pandemiyin yarattığı yıkıcı sonuçların etkisiyle sınıf çelişkileri oldukça keskinleşti. Devrimci kriz, bugünkü haline bu şekilde geldi. Çelişkilerin devrimci çözümü her bakımdan

zorunlu oldu.

Pandemi günlerinde, birçok insan, burjuva toplumsal sistemin geldiği yeri ya da kitleleri karşı karşıya bıraktığı büyük yıkımı, emekçilerin içinde oldukları sefaleti çok daha çarpıcı biçimde gördü. Her yerde kapitalist sisteme karşı büyük bir öfke, derin bir hoşnutsuzluk, eyleme dökülen tepkiler var. Tepkiler, basit bir sokak gösterisinin çok daha ilerisinde. Durumun değişeceğine dair kimsede bir umut da yok. Emekçi halk kitleleri her yerde temelli bir değişimin olması yönünde görüş ortaya koyuyor, tavır oluşturuyor. Burjuvazi hiç bir yerde yönetmiyor. Halk kitleleri, kendi geleceğini kendi ellerine almanın kaçınılmaz olduğunu görüyor. Bilinçli tarih yapımcıları olarak görevin kendilerine düştüğünün farkındalar. Bunun için yıkıcı-devrimci güç ve enerjilerini sonuna kadar kullanmak gerektiğinin bir zorunluluk olduğunun bilincindedir. Birçok yerde, eylemler kendiliğinden de başlasa, insanlar bilinçli olarak davranıyorlar. Devrimci başkaldırıları yalnızca eylemsel yönüyle değil, sanat, kültür, entelektüel zenginliğiyle de birer çekim merkezi. Dolayısıyla, eylemler yapıldığı ülkelerde ve dünyada daha büyük bir etki yaratıyor. Kapitalist ülkelerde ezilen ve sömürülen kitlelerin, temel devrimci hedefleri gerçekleştirmediği sürece, en yaşamsal sorunlarının çözülmemeyeceği daha da yakıcı duruma geldi. Pandeminin halkın yaşamını daha da kötüleştirmesi, temel devrimci hedeflerinin çözümünün ne kadar önemli ve ivedi olduğunu bir kez daha gösterdi. Devrimci komünistler politik, toplumsal, ekonomik dönüşümlerin gerçekleşmesi yönünde daha etkin bir politik eylem çizgisi izliyor. Sosyal reformistler geçici tek tek yararlar elde etmeyi temel, öne çıkan bir politika çizgisi haline getirdiler. Onların bugüne kadar izledikleri siyaset temel, esas hedefleri geçici çıkarlara feda etmek oldu. Bazıları da takip ettikleri devrimci iyileştirmeci siyaset düşüncülerini etkiniyi yaratamayınca sistem değişikliği yönünde bir propagandaya başvurdular. Fakat devrimci temelde değil. Devrimi öyle bir ifade ediyorlar ki, devrim ve devrimin temel görevi olan iktidarın ele geçirilmesi, geçici yararların arkasına

itilmiştir. Devrimin güncelliğini kabul etmeyen dolayısıyla devrime pratik politika açısından yaklaşmayanlar, zorunlu olarak devrime sadece propaganda yönünden yaklaşık günlük mücadelede geçici yararlar uğruna çaba göstereceklerdir.

Devrimci komünizm, her zaman ve her koşulda işçi sınıfının kurtuluşu için savaşıyor. Hangi durumda karşılaşırlarsa karşılaşırlar; her durum ve ortamda işçi sınıfının kurtuluş bayrağını yüksekte tutar. Bazıları bu bayrağı yalnızca geçmişte yüksekte taşıdılar; gerçek devrimcilerse, sadece geçmişte değil, yarınlarda da işçi sınıfının kurtuluş bayrağını yüksekte tutar. Bugün, işçi sınıfının kurtuluşunu sadece ifade etmenin değil, onu gerçek yapmanın zamanı. Şimdi Devrim Zamanı. Bugün program ifadelerini tekrarlayarak oyalanmamalıyız. Burada pratik örgütçüler kitlelere yardımcı ve önder rol oynamalıdır. Ancak, gerçekten ileri ve devrimci bir bakış açısına sahipsen yani ileri bir konumdaysan, kitlelere, devrimci temel hedefleri hayata geçirmelerinde yardımcı olabilirsiniz.

Büyük mücadele gelip iktidar sorunu etrafında yoğunlaşmışsa, bu demektir ki işçi sınıfı emekçi halkın desteğiyle, bu işi başaracak bir konuma gelmiştir. İşçi sınıfının kurtuluşu işçi sınıfının öz pratiğiyle gerçekleşir. İşçi sınıfı bu mücadelede tek başına yürümüyor. Emekçi halkların geniş bir kesiminin desteğine sahiptir. Devrimi milyonlar yapar. Bu milyonlar var, gerçekten var. Gezi, Haziran Ayaklanması ve sayısız olay bu gücün bu topraklarda oluştuğunun tartışmasız kanıtı. Devrim geniş halk yığınları içinde kök salmıştır. Bu büyük güç elli yıl boyunca verilen devrimci kavga içinde yetişti. Devrimin gerçek gücünü görelim ve güvenelim.

Burjuvazi devrimci güçleri ezmek ve devrimi engellemek için bütün baskı gücünü bu örgütlenmiş gerici burjuva şiddetini kullansa da, tarihsel olarak kaybetmiş bir sınıftır. Burjuvazi yalnızca tarihsel olarak kaybetmekle kalmayıp, birçok yerde pratik olarak da kaybetmiştir. Yarınlarda başka yerlerde de kaybedeceği çok nettir. O, daha bugünden geçmişe ait bir sınıftır. Kapitalist toplum bugünden, eski bir toplum olmuştur. Devam etmekte olan bu tarihsel savaşta,

burjuvazinin yenilgisi işçi sınıfının da zaferi kesindir. Devrimci sınıf bilinçli işçiler ve devrimci sınıf bilinçli parti, geleceğe olan güvenle savaşıyor. Yarınlarda bizizdir devrimci anlayışı, bu materyalist tarihsel bakış açısıyla hareket eden devrimci kitleler ve pratik örgütçüler, birçok ülkede, üstün bir başarı elde ettiler, yarın da bu devrimci anlayışla savaşacak ve zafer bizim olacaktır.

Devrim, eski toplumu kökünden ve temelinden yıkan bir değişikliktir. İşçi sınıfı eskiyi yıkarken, onun yerine yeni olanı koyar. Yani eskiyi yıkmak yetmez. Yıkılanın yerine neyi koyacağımız konusunda da açık bir düşünceyle hareket etmemiz gerekiyor.

Burada devrimci bir programın önemi her bakımdan öne çıkıyor. Çünkü yeni bir toplumsal ayaklanmalar çağındayız. Dünyada ve bu topraklarda ani ayaklanmalar ve bu ayaklanmaların devrim dönüşmesi her zaman gündemde. Böyle bir süreçte şaşkınlığa düşmemek, ani olayları bir devrime, iktidarın ele geçirilmesine çevirmek için devrimci programa dayanmalıyız. Leninist Parti, devrimci iktidar ve onun ilk adımı olan Geçici Devrim Hükümeti (GDH) hedefiyle devrimci bir program ortaya koydu. Devrimci işçi sınıfı, devrimci kitleler bu devrimci hedefler uğruna dövüştüğünde başarı onundur.

Yakın tarihte, ABD'de, Avrupa'da günlerce, aylarca süren ayaklanmalar patlak verene dek, Tunus, Mısır, Sudan, Lübnan'da devrimlere kadar, birçok kimse, dünyada devrimci durumun oluştuğunu kavrayamadı. Birçok kimse, emperyalist ülkelerde, çeyrek yüzyıldır toplumu altüst eden devrimci başkaldırıların baş göstereceğini düşünemiyordu bile. Hele Arap ülkelerinde arka arkaya devrimlerin gerçekleşebileceğini tahmin bile etmiyordu. Onlar bu ülkelerde, dünyada, toplumda köklü bir değişim isteyen büyük bir güç oluştuğunun değerlendiremediler. Oysa bu güç her yerde oluşmuş her yerde yeni zaferler peşindedir.

Her yerde kitlelerin devrimci başkaldırısının içine dalmak, başkaldırını devrime çevirmek devrimci işçilerin ve devrimci işçiler partisinin en önemli, en ivedi ve en öne çıkan devrimci görevi işte budur.

Birleşik Mücadele Güçleri'nden Açıklama

Basına ve kamuoyuna

4 Şubat günü Kadıköy Rhythim'da yapacağımız kuruluş deklarasyonumuz yakın tarihimizde görmediğimiz büyük bir abluka ve saldırı altında gerçekleşti. Birleşik Mücadele Güçleri abluka ve baskının altında, tüm ülkedeki abluka ve baskı düzenine diz çökmeyeceğini, aşağı bakmayacağı ve boyun eğmeyeceğini ilan etti.

Saldırıları sırasında, ESP Eş Genel Başkanı, Devrimci Parti Genel Başkanı, Mücadele Birliği Platformu, Sosyalist Meclisler Federasyonu, Partizan, Alınleri, Demokratik Bölgeler Partisi üyelerinin, Birleşik Gençlik Meclisi ve bizimle dayanışmak için gelen HDP İstanbul İl Eş Başkanı Elif Bulut, HDP Kocaeli İl Eş Başkanı Leyla Akgül, HDP PM üyesi Cevdet Konak ve il, ilçe yöneticilerinin de aralarında bulunduğu 61 arkadaşımız gözaltına alındı. Vatan emniyette tutulan arkadaşlarımıza dair dört gün boyunca suç üretilmeye çalışıldı. Ortada gözaltı için bile gerekçe bulunmazken, üzerlerine suç üretilmesi için emniyette bekletildiler.

8 Şubat'ta Anadolu Adliyesi'ne çıkarılan arkadaşlarımıza,

BMG eylemine neden katıldıkları, Boğaziçi eylemlerine neden katıldıkları ve daha pek çok soru soruldu. Adliye önünde arkadaşlarımızı beklemek ve BMG ile dayanışmak için gelenler kuşatıldı, gözaltı tehdidi ile eylem yasağı kararı ile dayanışmanın önü kesilmek istendi. Gözaltındaki 61 arkadaşımızdan 24'ü hakkında ev hapsi, 2'si hakkında ilçeyi terk etme tedbirine karar verildi. Günlerdir süren gözaltı saldırılarının sonucunda tutuklamanın yanı sıra onlarca gence, BMG güçlerine verilen ev hapsi kararı, halkın örgütlü ve direnen güçlerini sindirmenin yeni bir yöntemidir. Amacı mayalanan isyanın önünü kesmektir. Mücadelenin önünü açmak, sokağın yolunu tutmak isteyenleri bir çeşit tutsak etme yöntemidir.

4 Şubat günü saatlerce havada helikopter uçuran, istisnasız her sokağa polis barikatı kuran, yolları araç ve yaya trafiğine kapatan, 8 Şubat'ta Adliye önüne etten duvar ören saray polisi bizlere sarayın ne kadar korktuğunu bir kez daha gösterdi. Boğaziçi Üniversitesi'ne atanan kayyum rektör sebebiyle gençlik ve tüm muhalif kesimlerle kavgaya tutu-

şan iktidar, faşist ittifak karşıtı güçlerin birbirleri ile buluşmasını engellemeye çalışmaktadır. Bizim tüm sokaklarını denize, maviliklere çıkartmaya çalıştığımız coğrafyamızın her sokağının bir baskı rejiminin silüetleri ile doldurmak istemektedir. Yaratmaya çalıştıkları korku iktidarı, korkaklıklarını ayan beyan açığa çıkartmaktadır. Saray'ın içine düştüğü histerik korku nöbetleri kayyum rektör ataması sonrasında olduğu gibi, 4 Şubat'ta Kadıköy'de olduğu gibi debelendikçe kendini daha çok bataklıkla saptırıyor.

İşçilere, kadınlara, Kürtlere, Alevilere, gençlere, LGBTI+'lara parmak sallayarak zapturapt altına aldığını zanneden faşist ittifak, coğrafyanın dört bir yanında boy veren direnişleri iyi izlesin. Gün aşırı gözaltına alınan bir toplum halen direniyorsa, terörist damgasını vurduğunuz her kesim insanlar tarafından sahipleniliyorsa, hapse attığımız her genci tüm halklar bağrına basıyorsa siz kimi nasıl korkutacaksınız, sindireceksiniz? İşçiler esnek ve güvencesiz çalışma koşullarına dış bilerken, kadınlar yaşamak için öldürmeyi

**FAŞİZME KARŞI
BİRLEŞELİM, ÖRGÜTLENELİM
MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM!
BİRLEŞİK MÜCADELE GÜÇLERİ**

göze alırken, Kürtler her diz köktürme planlarınıza karşı dimdik dururken, Aleviler evlerine işaretlemeye gönderdiğiniz çetelelerin ellerini kırmaya yemin etmişken, LGBTI+'lara nefretinize rağmen gur bir şekilde "biz varız" derken, doğası talan edilene köylüler "devlet kimdir?" diye haykırırken ve gençler kayyumunuz Melih Bulu'yu sarayın bir odasına sığınana kadar direnecekseniz, siz kimi ne ile korkutuyorsunuz?

Korku duvarları yıkıldı, halk evlerinde, atölyelerinde, fabrikalarında öfkelerini bilemekte. Birleşik Mücadele Güçleri işte tam da bu sebeple burada. Biz bu öfkeyi kuşanmak için kurulduk. Gençlerin büyük

çoğunluğu bu ülkeden kaçıp gitmek istiyor, bu ülkede umut ve gelecek göremiyor. Birleşik Mücadele Güçleri tam da bu sebeple kuruldu. Biz tüm halklara umut olmak için kurulduk, geleceğin ta kendisi olmak için kurulduk. Muhafiz kesimler devrimcilerin parçalı halinden şikayetçiydi hep, işte biz bu parçalı hali yeniden dize getirmek için kurulduk. Biz, kapitalist-emperyalist sistemin azgınca saldırılarından kurtulmak için devrimden başka bir çıkar yol yok diye kurulduk.

Saldırıların temeli iddialarımızdır. İddialarımızda ne kadar ciddi olduğumuzu göreceksiniz. Bizim bu iktidardan hukuk talebimiz yoktur, adalet talebimiz hiç yoktur. Cesareti,

umudu ve mücadeleyi tüm topluma buluşturmaya kararlıyız.

Boğaziçili öğrencilere, işçilere, kadınlara, Kürtlere, Alevilere, LGBTI+'lara açtığımız savaşta tarafız. Bu süreçte tutuklanan ve ev hapsinde tutulan herkese mücadele sözü veriyoruz. Birleşik Mücadele Güçleri olarak herkesi daha fazla dayanışma ve mücadeleye çağırıyoruz. Tüm farklılıklarımızla birleşme, örgütlenme ve mücadeleyi yükseltme dışında başka hiçbir kurtuluş seçeneği yoktur.

Birlik, Mücadele ve Zafer için:

Kazanacağız! Mutlaka Kazanacağız!

**Birleşik Mücadele Güçleri
9 Şubat 2021**

Editör

BMG HALKLARIN GÖZLERİNİ ÇEVİRDİĞİ DEVRİMCİ ODAK OLMALI

Baş tarafı 1. sayfada

Önceki makalemizde bunun bir örneğini vermiştik. Aynı makalemizde böyle bir odağın var olduğunu, henüz işin başında olmasından ötürü zayıf olduğunu ifade etmiştik. Birleşik Mücadele Güçleri böyle bir bir odaktır; önu açık, iddialı, kararlı, faşizm ve kapitalizme karşı mücadeleyi sonuna kadar götürecektir cesaret, bilinç ve perspektife sahip bir güçtür.

Birleşik Mücadele Güçleri'nin dünkü açıklaması bu konudaki umudumuzu bir kat daha artırdı. Şöyle deniyordu dünkü açıklamada:

"Biz kapitalist-emperyalist sistemin azgınca saldırılarından kurtulmak için devrimden başka çıkar bir yol yok diye kurulduk"

Evet, emperyalist-kapitalist sistemden kurtuluşun başka yolu yok. Aynı şekilde faşizmden kurtuluşun da başka yolu yok. Türkiye ve Kürdistan emekçi sınıflarını, yoksullarını, işsizlerini, her gün katledilen kadınlarını, geleceği karartılan gençliğini bu cehennem hayatından kurtarmanın başka yolu yok. Kurtuluşun yolu birleşik toplumsal devrimdir. Devam ediyor Birleşik Mücadele Güçleri açıklamaya;

"Saldırıların temeli iddialarımızdır. İddialarımızda ne kadar ciddi olduğumuzu göreceksiniz. Bizim bu iktidardan hukuk talebimiz yoktur, adalet talebimiz hiç yoktur."

Kararlı ve iki ülkenin emekçi sınıflarına, yoksullarına güven verici sözlerdir bunlar. Emekçi sınıflar, yoksullar, her gün katledilen ve on yıllardır katliamcı zulüm altında yaşayan Kürt halkı bu dü-

zenden, bu düzenin politik güçlerinden, iktidarlardan, partilerinden "adalet-hukuk" talep edilmeceğini yaşamın kendisinden öğrenmişlerdir. Sosyal reformist politik güçler, buna rağmen, "adalet-hukuk" istemlerini bayraklarına yazarak kitleleri aldatmayı sürdürmüşlerdir. Birleşik Mücadele Güçleri'nin bu çıkışı sosyal reformistlerin kitleleri aldatma cesaretini kırarak; halkların tüm dikkatlerini birleşik devrime çevirecektir.

"Cesareti, umudu ve mücadeleyi tüm topluma bulaştırmaya kararlıyız. Boğaziçili öğrencilere, işçilere, kadınlara, Kürtlere, Alevilere, LGBTI+ lara açtığımız savaşta tarafız. Bu süreçte tutuklanan ve ev hapsinde tutulan herkese mücadele sözü veriyoruz."

Bu bir meydan okumadır, olması gereken, yapılması gereken, birleşik devrim cephesinde savaşan tüm güçlere moral, güç ve cesaret veren bir meydan okumadır.

Bütün bunlarla birlikte, BMG'nin mutlaka ve hızla, zaman yitirmeden gidilmesi gereken eksikliklerine de işaret etmeyi Birleşik Mücadele Güçleri'ne karşı görevimiz olarak kabul ediyoruz. Bu eksikliklerin başında BMG'nin ne için mücadele ettiklerini, zaferi kazanmaları durumunda hangi sınıf için nasıl önlemler alacaklarını şimdiye kadar ortaya koymamış olmaları geliyor. Henüz işin başında olduklarını biliyor ve bu nedenle, sözlerimiz bir eleştiri olarak değil, "içerden" dostça bir uyarı olarak anlaşılmalıdır. Bu küçük parantezden sonra devam edebiliriz.

Devrimci bir hareket emekçi sınıfları, ezilen

halkları mücadeleye çağırıyorsa "Birleşme, örgütlenme ve mücadeleyi yükseltme" çağırısı yapmakla yetinemez. Eğer, kitlelerin uğruna dövüşeceği, mücadeleye edeceği hedefler son derece net ifadelerle belirlenmemişse bu çağrı kitleler için soyut kalmaktan öteye gitmez. Kitleler ne için örgütlenecek, birleşecek ve mücadele edecek? Kitleler, sırf mücadele etmiş olmak için mücadele etmezler.

BMG amaç ve hedeflerini kitlelerin anlayacağı açıklıkta ve kısıklıkta ifade etmek zorundadır. Faşizm yıkılınca ne olacak? Yerine ne geçecek ya da geçirilecek? Örneğin, Kılıçdaroğlu, kendisinin ve Partisi CHP'nin dinci faşist iktidarı payandası olduğunu herkesten iyi bilmesine rağmen, dinci faşizmden, kapitalist sömürden kurtulmak isteyen kitleleri yanına çekmek için yedi maddelik bir program açıklıyor. Açıkladığı şeylerin halklara karşı savaşmış olanların çıkarlarını korumaya yönelik olmasının konumuz açısından önemi yok. Burada burjuva partinin, kitlelerin desteğini almak için kullandığı yöntemle dikkat etmek gerekir. 70'li yılların başında Ecevit, emekçi sınıfların desteğini arkasına almak için, tıpkı bugün Kılıçdaroğlu'nun yaptığı gibi, asla yerine getirmeyeceği vaatlerde bulunmuş, "Halk iktidarı kuracağız", "toprak işleyen, su kullananın" sloganlarıyla kampanya yürütmüştü.

Buradan çıkarılacak basit ders şudur: Birleşik Mücadele Güçleri, iki ülkenin ezilen, yoksul, emekçi sınıflarının, gençliğin, kadınların gözlerini çevirdikleri, ne dediğine baktıkları bir odak olmak için cesaret, kararlılık, meydan okuma gibi düşmanın savaş azmini kırma yönelik şeylerin yanı sıra,

iktidarı bir devrimle ele geçirme, tüm iktidarı halkın eline verme, halk iktidarı kurma iddia ve kararlılığında olduğunu; tüm bunları çıkmaz ayın son çarşambasında gerçekleşecek şeyler olarak değil, güncel pratik meseleler olarak ele aldığını ortaya koymalıdır.

BMG, emekçi sınıfların çıkarları için hangi talepleri öne sürdüğünü; örneğin yoksulluğu, işsizliği ortadan kaldırmak için neler yapacağını, bunun için gerekli kaynakları nereden bulacağını, kapitalist sömürü düzenini yıkmaya işine nereden başlayacağını; alacağı ilk büyük önlemlerin neler olacağını ve sömürücülerin direnişini kırmak için hangi yol, yöntem ve araçlara başvuracağını açıklamalıdır. Milyonların ve milyonların açık, kesin desteği ancak böyle alınabilir.

Ezilenler, yoksul kitleler, işçi sınıfı, sayıları on milyonlarla ölçülen işsiz kitleler, iflase sürüklenen esnaf, evine ekmeğe götüremeyen, çocuğuna bir çikolata bile alamayan emekçiler bu düzenden kurtulmak istiyorlar. Yani bir devrim istiyorlar. Tam da BMG açıklamasında ifade edildiği gibi bütün bu kararlı tablodan kurtulmak için başka bir yol yok.

Devrimin zorunluluğunu, kaçınılmazlığını, derinliğini anlatmak çok önemli. Ama en az bunun kadar, yeri geldiğinde bundan da önemli olan şey, ezilen halklara, emekçi sınıflara, devrimle birlikte neler yapılacağını anlatmaktır.

Milyonların yıkıcı enerjisini harekete geçirecek şey budur.

İşgalci Faşizm Yenilecek

HBDH Yürütme Komitesi, TC'nin 10 Şubat günü 02.55 civarında Medya Savunma Alanlarına dönük işgal saldırılarını Gare alanına taşınması üzerine bir açıklama yayınladı. Ber-gare, Meyroke, Deşta Kafya ve Çemroboski alanlarına dönük yoğun hava saldırıları yapıldı aynı zamanda Siyane köyüne helikopterle indirme yapıldığını anlatan HBDH, gerillanın saldırılar karşısında karşı koyduğunu ancak yoğun keşif hareketleri ve savaş helikopterleriyle alana dönük yoğun bombardımanın devam ettiğini söyledi.

TC'nin bu işgalde KDP yönetiminin doğrudan desteğini almış durumda olduğu söylenirken, "HBDH olarak Gare savunmasında aktif bir şekilde yer al"dıkları vurgulandı ve "Safimiz özgürlük gerillalarıyla omuz omuza işgalci TC Devleti ve onun işbirlikçilerine karşı direniş cephesindedir. HBDH gerillaları olarak işgalci faşist güçlere karşı HPG gerillalarıyla omuz omuza mevzilerde savaşıyoruz ve savaşaacağız."

Kürt halkına ihanet eden KDP peşmergeleri işgalci Türk devleti saflarında Türk askeri üniformalarıyla savaşırken bizler Kürdistan özgürlük mücadelesinde destek olarak HBDH güçleri olarak HPG saflarında gerilla kıyafetleriyle omuz omuza savaşaacağız. Tarih ihaneti de direniş de devrimci siper yoldaşlığını da yazacaktır" denildi.

Ve çağrı yapıldı: "HBDH olarak Türkiye işçi sınıfına, emekçilere, kadınlara ve gençlere çağırımız faşist iktidarı işgal saldırılarına sessiz kalmamalarıdır. Birleşik devrim güçleri olarak 'Faşizmi yıkacağız, Özgürlüğü Kazanacağız' devrimci seferberlik hamlemizi büyüme çağırısı yapıyoruz."

İşgalci faşist Türk devleti güçleri Türkiye ve Kürdistan topraklarının her yerinde HBDH güçlerinin hedefi olacaktır. Bulduğumuz bütün alanlarda bütün imkanlarımızı kullanarak işgalci faşist devlete karşı birleşik mücadeleyi yükseltme çağırısı yapıyoruz."

10 Şubat günü yapılan açıklama şöyle devam etti:

"Faşist iktidarı işgal saldırısı başarılı olmayacaktır. Faşizm Kürdistan dağlarında gerillanın görkemli direniş karşısında kaybedecektir. Bizler bu temelde gerillanın görkemli direnişini Türkiye metropollerine taşıyacağız. Bulduğumuz bütün alanlarda faşist devleti ve kurumlarını hedef alacağız."

Devrimci seferberlik hamlesi kapsamında faşist iktidar hiçbir yerde kendini güvende hissetmeyecektir. HBDH güçlerimiz her yerde ve her olanağı kullanarak faşizmden hesap sormaya ve ona darbeler indirmeye devam edecektir.

HBDH güçleri olarak şimdiye kadar mücadelemizi ağırlıklı olarak faşist iktidara ve onun işbirlikçi kurumlarına dönük olarak geliştirdik. Ancak gelinen aşamada KDP artık Kürdistan'ı bir güç olmanın çıkmış adeta faşist Türk devletinin Güney Kürdistan'daki örgütlenmesi haline geçmiştir.

HBDH gerillaları ve milis güçlerimiz olarak işgalcilerle iş birliği yapan güçler de hedefimiz olacaktır. Faşist Türk devleti ile iş birliği yaparak Kürt özgürlük hareketine dönük taşıyıcı saldırısında bulunan bütün güçler hedefimiz olacaktır.

Faşizmin işgal saldırıları karşısında savaşın ateşi Türkiye ve Kürdistan coğrafyasının her alanına yayılacaktır. Halkımıza çağırımız bu temelde birleşik devrim mücadelemize güç vermeleridir.

İşçiler, emekçiler, kadınlar ve gençler birleşik devrim mücadelemize güç verin. Bize destek olun faşizmi yıkalım.

Gün faşizmden hesap sorma günüdür. Bütün olanaklarımızı kullanarak işgalcilerin yenilgiye uğratılması hedefimizdir. Faşist iktidar bulunduğu hiçbir alanda güvende olmayacaktır."

Amed'den İstanbul'a Gençliğe Açık Mektup

Sevgili dostlar yoldaşlar Boğaziçi kayyum eylemleri ile başlayan, fakat toplumun bütün sorunlarını sokaklarda meydanlarda haykırmaya dönüşen bu eylemlerde gösterilen iradeyi Amed'den selamlıyoruz.

Bugün gelinen noktada gördüğümüz net bir gerçeklik mevcuttur. Bu da devletin ve mevcut iktidarı bizlerden korktuğudur. Gezi'nin hayaleti onları uykularından ediyor. Çünkü Gezi ruhunun artık çok daha güçlü olduğunu biliyorlar. Bizleri bu şekilde yönetemeyecekleri için bölüp parçalayarak yok etmeye çalışıyorlar.

Eylemler başladığından bu yana devlet erkanı bu tarz söylemlerle açıklamalar yapıyor. Homofobiden, dini ayrımcılığa, kadınlara

hakaretten gençlerin en demokratik istemlerini terörize etmeye varan birçok açıklama yapıldı. Ama bu oyunlara artık gelmeyecek bir gençlik var karşılımda.

Gözaltılarla tutuklamalarla bizleri yıldıramayacaklarını biz de Amed'den haykırıyoruz. Boğaziçi'ne ve diğer üniversitelere atanan kayyumları kabul etmediğinizi, hedef gösterilen LGBTI+ bireylerin toplumun gerçeği olduğunu, asıl hedefe alınması gerekenlerin kadın katilleri ve çocuklara taciz ve tecavüz suçu işleyenlerin olması gerektiğini bir kez daha hatırlattınız. Zindanlarda hak ihlallerine uğrayan siyasi tutsaklarının sesi olduğunuz, ekonomik krizin sebebinin devletin ta kendisi olduğunu sokaklardan meydanlardan dile getirerek onları

suçları ile yüzleştirdiniz.

Sizlere Amed'den seslenirken açık bir şekilde ediyoruz; Aşağı Bakmayan, itaat etmeyen, sokakları meydanları boş bırakmayan dostlarımızın yoldaşlarımızın

yanındayız.

Amed'den İstanbul'a bu mücadelede bizim.

Amed'den Mücadele Birliği Okurları

Sokaklarda Olacağız Ve Kazanacağız

İsviçre Basel'de Türkiye ve Kürdistanlı devrimciler, 13 Şubat günü De-Wette Park'ta saat 13.30'da son yapılan operasyonları protesto etmek için toplandı.

Toplanma yerinde yapılan konuşmalarda Kürdistan halkının yalnız olmadığı vurgulandı ve Boğaziçi Üniversitesi'ndeki eylemler de sahiplenildi. Konuşmalarda zindanlarda devam eden açlık grevleri ve devam eden operasyonlar dahil, güncel pek çok konuya değinildi ve nerede olunursa olunsun, her yerde mücadeleyi sürdürecekleri vurgulandı. İsviçreli devrimciler de eylemi destekledi ve Birleşik Devrimci Mücadele de eylemde yerini aldı.

Birleşik Devrimci Mücadele adına söz alan bir konuşmacı, faşist rejimin savaşla beslendiğini, bu şekilde ayakta kalmaya çalıştığını söyledi, "ama buna karşı tutsakların, Kürtlerin ve işçi ve emekçilerin özgürlüğü için sokaklarda olacağız ve kazanacağız" dedi.

Ardından kitle şehir merkezine yürüyüşe geçti. -2 derece soğuğa ve pandemi koşullarına rağmen oldukça kalabalık bir kitle caddeden yürüyüşü sürdürdü.

Ana caddelerde süren yürüyüşte "Yaşasın Enternasyonalist Dayanışma", "Her Yer Gare", "Yaşasın Gerilla", "Türk Ordusu Kürdistan'dan Defol" sloganları atıldı.

Basel Parlamentosu önüne gelince kitle durdu. Ve Almanca basın metni okundu. Kürdistan'daki son durum anlatıldı ve insanlar dayanışmaya çağıldı. Yaklaşık 1,5 saat yürüyen kitle, eylemi Clara Matte Park'ta sonlandırdı.

Birleşik Mücadeleyi Yükseltelim

İstanbul Kadıköy'de Birleşik Mücadele Güçleri'nin, "Faşizme Karşı Birleşelim, Örgütlenelim, Mücadeleyi Yükseltelim" şiarıyla kuruluşunu ilan etmek istediği açıklamaya polis vahşice saldırısı ve gözaltısı, Stuttgart'ın merkezinde bulunan Rotebühlplatz'da devrimci kurumlar tarafından protesto edildi.

Mücadele Birliği, AGIF, SKB, Demokratik Kürt Toplum Merkezi, Partizan, ADHK, Alınteri ve ATIK'ın çağrı yaptığı eylemde ortak basın metni okundu. Açıklamada, "haftalardır Boğaziçi öğrencilerine saldırarak kayyum atayan faşist Erdoğan rejimi, bugün de kuruluşunu deklare etmek isteyen devrimci kurum temsilcilerine, HDP'lilere saldırarak onlarca kişiyi gözaltına aldı."

Birleşik Mücadele Güçleri'nin yoldaşları olarak bu saldırıyı kınıyor, yoldaşlarımızın derhal serbest bırakılmasını, birleşik mücadeleyi yükseltme çağrısında bulunuyoruz" denildi.

Eylem "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganları ile sonlandırıldı

VEFA GİBİ DÖVÜŞMEK

Dünya büyük bir değişimin eşiğinde, acıların, korkunç uçurumlarla, derin iç çekişlerle sarsılıyor. Milyonların yazgısı, değişmek için çırpıyor. Çürüten ve çöken, onu aşmaya çalışan ve güçlenen... hepsi bir arada, iç içe geçmiş durumda.

Bunca acının, bunca nefretin, bunca yozluk ve çürümenin, bunca kan ve gözyaşının arasından süzülüp gelmekte olan sahiplenmek, onun için tüm benliğini dövüşmek... Komünist olmak budur her şeyden önce.

Yüreğinde milyonların sevgisini, sevincini, özlemini taşımak, yaşamı bu bütünlüğü içinde görüp anlamak ve ona tutkuyla bağlanmak... İşte tam olarak bu, "boylu boyunca kavgaya girenlerin" harcıdır. Tıpkı en önde gelen temsilcilerinden biri olan Vefa yoldaş gibi.

Vefa yoldaş yaşama, insana ve doğaya sevdalı bir komünistti. Tutkulu, Hani şair diyor ya, "Kavgaya tüm kaslarınla, gövdenle, tutkunla gireceksin" diye, işte öyle. O, o büyük değişimin zorunluluk ve kaçınılmazlığının bilincinde olarak atıldı kavgaya. Tüm benliğiyle girdi. Boşa geçen her zaman parçasının

çürüyüp gitmekte olan bu köhnemiş düzene verilen bir ödün olduğunu bilerek.

Adeta "gecikmiş olmanın aceleciliği" içinde koşturdu Vefa yoldaş. İlk gençliğinden itibaren çevresindeki herkese, her gence, her yoksula, her işçi kadını ve erkeğe içindeki tutkulu ateşle ulaşmak ister, bunun için özveriyle bir şekilde çalışırdı. Sürekli yeni insanlara ulaşmaya çalışarak, çevresini sürekli genişletmek, emeğin kavgasını her emekçinin bilincine nakşetmeye çabalamak, onun olağan davranış özelliği idi. İçselleştirilmiş bir doğal özellik!

Yoldaşın bu özelliği, bugün için en çok ihtiyaç duyduğumuz kadro özelliklerinden biridir. Emekçi mahallelere, kondulara, sevgisinden ve dertlerinden başka paylaşacak şeyi olmayanlara ulaşmak gerek. Bu köhnemiş düzeni yıkacak, bu çürüten dünyayı devrim ateşiyle sağıltacak olan işçi ve emekçilerle köklü bağlar kurmak gerek. Özellikle de bugün, bu altüst koşullarında, bu büyük kapışmalar ortasında!..

Yaşama tutkuyla bağlananlar, onun uğruna tutkuyla dövüşürler. Aldıkları tüm nefes, yüreklerinin her atışı bunun içindir. Dar bencil hayatlardan bahset-

miyoruz. Yaşamın kendisinden, doğadan ve toplumdandır...

Burjuva propaganda makinesi devrimcileri yaşamın dışında, ondan kopmuş, onu hiçe sayan tuhaf yaratıklar olarak çizmeyi pek sever. Öylesine, o kadar yinelenmiş bir kalıptır ki bu, pek çok sanat dalında tutkulu devrimcilerin o zengin, rengarenk yaşamları yerine, buz gibi, ruhsuz, tükenmiş bireylerin karikatürü boy gösterir. Yaşam dendiğinde aklına yalnızca bencil hayatlar gelen ve bunun üzerinde yükselen burjuva dünyanın o sınırlı, kaba, bencil sevinçlerinin ötesine uzanan muazzam yaşamları anlamasını beklemek, affedilmez bir saflık olurdu elbette.

Onlar, "yaşamı uğruna ölecek kadar çok sevmek" in ne demek olduğunu düşlerinde bile görüp anlayamazlar. Boylu boyunca yaşamın içinde olmayı da. Onlar lüksü bilir, bencil zevkleri bilir, sınırsız bir tüketimin kendini tüketişini bilir, o kadar!

Vefa yoldaş tüm bunları daha en başta elinin tersiyle itendir. O, bir komünist olarak mutluluğu bu dar bencil çıkarılarda değil, milyonların yazgısına ortak olmaktan bulur her şeyden önce.

Emekçilerin yaşamına derinlemesine dokunabilmek için çalışır. "Hilesiz sever" yaşamın kendisini. Milyonların geleceği ve mutluluğu uğruna dövüşmektir aslolan. Hayır, ne dervişin "bir kırka bir lokma"sıdır onun felsefesi, ne dünyadan el etek çekmiş bir münzevi. Sadece bencil sevinçlerin ötesidir durduğu yer.

Seven, üzülen, sevinen, gözyaşı döken, kahkahalarla gülen, ve kendini tarihin durdurulmaz akışında milyonların eylemine perçinleyen bir bilinçli öznedir Vefa yoldaş. Dert ortağıdır, sırdaştır nicelerine. Çocuklarla çocuktur, ağız dolusu gülüp muziplikler yapmayı bilen. Böylesine tutkulu ve çok yönlü olduğu içindir ki hayatına dokunduğu her emekçi tarafından teklifsiz bir şekilde kabul edilmiştir.

Devrime, devrimciliğe, yaşama bu şekilde bakıldığında umutsuzluk ve karamsarlığa yer kalmaz. Hiçbir yük belini bükemez onun. Vefa yoldaşın o muazzam irade ve direncinin kaynağı budur. Yaşam ırmağı umutla çağıldar tarihi akışı içinde ve ona yüreklerinde kor ateşle tutkuyla bağlı olan bilinçli özneler ise umudun kendisine dönüşürler.

Martı'nın o güzel sözüyle: "Şimdi akkor zamanıdır ve yakında yalnız ışık görülecektir."

Şimdi "Vefa"lara ihtiyacımız var. Bir değil, iki değil, binlerce "Vefa"ya. Yoksulların, işçi-işsiz gençliğin, öğrenci gençliğin, emekçilerin, Kürt halkının evlerine; nerede iseler oraya koşan; evini sirtında taşıyan, yaşamını boş zamanlarını değil, her anını devrime adayan gençlere ihtiyacımız var. Şöyle de söyleyebiliriz: Genç devrimciler şimdi "Vefa" gibi olmanın yollarını aramalı ve bulmalılar.

Büyük toplumsal değişimlerin, altüst oluşların arifesindeyiz. Türkiye ve Kürdistan'ın nesnel koşulları, sınıf savaşları muazzam gelişmelere gebe. Emekçi sınıflar, yoksul kitleler, faşizmin baskı ve terörden canı yanmış Kürt halkı kendilerine kurtuluş yolunu gösterecek bu iktidardan, onun devletinden, arkasındaki sermaye sınıfından kurtuluşun yol ve yöntemlerini, ne yapmaları gerektiğini anlatacak birilerini; bir gücü arıyorlar.

Bu koşullarda "Vefa"lar tayin edici olur. Tam da bunun için "Vefa" olmak zamanı!

Kim Söyleyebilir Öldüğünü

Günlerdir ellerimiz yüreklerimizde senden gelecek umutlu bir haberi beklerken, bilemezdik soğuk ve zalim ölümün senin kapını çaldığını...

Nasıl da inanç ve umut doluyduk, senin yollarını beklerken. Başka türlü mümkün değildi, bilmiyorduk, senden gördüğümüz buydu. Kac kere meydan okumuştun ölüme ve nasıl da hepsinden zaferle çıkagelmistin. Seni tanıyan herkesin "o tanıdığım en dirayetli, en güçlü, en savaşçı insan. Neler atlattı, bunu da atlatacak" denilmesi tesadüf olmasa gerek. Tam olarak da bu inanç ve sözlerdi; senin bütün içtenliğine gözlerine yansımış zafer edası ile karşımıza çıkacağımın umudunu taşımamıza neden...

Evet, sen ne çok mücadele ettin, ne kavgalara girdin gözün kapalı tüm cüretinle. Zaman zaman hasar almış olsan da hiçbir şey eksilmedi cesaretinden ve inancından. Sen bir kolunu kaybetmiş olsan da davan yolunda; yine de düşmana haykırdın sana ait dizelerinle:

"Benden bir kolumu aldılar Ama hesaplayamadılar Bir KOMÜNİST için Tek kollu kalmak İki YÜREKLİ olmak demektir..."

Seni sana anlatmak istiyorum VEFA'LI insan,

Ey sen ölüme çok kez meydan okumuş, kocayürekli adam

Ey sen yüreği devrim ateşi ile yanan ve o ateş ile çevreni ısıtıp, aydınlatan sarsılmaz irade

Ey sen gülüşlerinde umutlu yarınlar besleyen savaşçı.

Umudun türküsü
sabırlı çarkların arasından doğar
Umudun türküsü
nasırlı parmakların karasından doğar
Umudun türküsü
onurlu savaşçıların arasından doğar
Umudun türküsü
tutarlı sanatçıların mirasından doğar
Umudun türküsü
kararlı insanların arasından doğar
Umudun türküsü
duyarlı insanların arasından doğar
Umudun türküsü
duyarlı insanların arasından doğar
Umudun türküsü
kızıl fularlı militanların arasından doğar
Umudun türküsü
umutsuzlukları artan milyonların ayaklanmasından doğar...

Evet sana söylüyorum tüm bunları, kızma bana, kızardın biliyorum. Ama öylesin benim ve daha niceleri için. Her zaman yetersiz kalırdı yaptıkların senin için, her daim daha, daha fazlasını yapmak isterdin...

Zafere ulaşmadıkça, yapılan her şey yeterince yapılmamıştır senin için... Bilirdik...

Her ne kadar yaksa da yüreğimi, bütün bunları ardından söylüyor olmak, yine de haykırmak istiyorum;

Seni Dünyaya...

Seni yazarken... Yine o güçlü sesinle, davaya olan inancınla ve tüm yoldaşça içtenliği ile söylediğin

"Güneşi içenlerin türküsü" var kulaklarımda.

Sana, sana ait "Umudun Türküsü" şiiri ile veda etmek istiyorum. Şiir kitabında "niye şiir?" diye sorulduğunda vermiş olduğun cevap ve her zaman şiir okumayı çok sevdiğin için başka türlü veda edemedim sana VEFA'LI Savaşçı.

Niye şiir?

- "Çünkü şiir yaşamın kendisidir; aşkla kavgayla, doğa ve insan sevgisiyle yoğrulmuş yaşam da bir şiirdir."

Yoldaşın

2 Şubat akşamı HDP Çankaya İlçe Örgütü'nde Mücadele Birliği Platformu'nun çağrısıyla yapılan anmaya yoldaşları, dostları ve Partizan, Devrimci Parti, HDP katıldı.

"Devrimin önderlerinden yoldaşımız Vefa Serdar'ı anmak için buluştuk" dedi genç bir yoldaş ve O'nu nasıl kaybettiğimizi anlatarak herkesi Vefa Serdar şahsında ölümsüzleşen devrim savaşçıları için saygı duruşuna davet etti.

Saygı duruşu esnasında okunan şiirin ardından O'nun resimlerinden oluşan bir slayt gösterimi yapıldı. Hapishane ve ÖDTÜ'den bir yoldaşın yazdığı, mektubu okundu.

Devrimci Parti'den siper yoldaşları bir konuşma yaptı ve "Vefa Serdar şahsında devrim mücadelesinde yitirdiğimiz tüm yoldaşlar adına şunu söylemek istiyorum: Tüm yitirdiğimiz yoldaşlar bizim birleşik mücadelede yaşayacaktır ve onlara sözümüz zafer olacaktır" dedi.

Ahmet Turan da "Sıra dışı

Vefa Serdar Ankara'da Anıldı

bir sıra neferidir Vefa. Bu sıra neferliğinde duygu da vardır, coşku da vardır, kavgacılık da vardır. Ama müthiş bir hafıza da vardır. O, okuduğu bütün şiirleri ezberden okudu" diyerek Vefa'nın yazdığı bir şiiri okudu.

Hacı Özkan da Vefa'yı anlatarak "Dayan kitap ile / Dayan iş ile / Tırnak ile, diş ile, / Umut ile, sevdâ ile, düş ile / Dayan rüsva etme beni" dedi anıları önünde saygıyla eğildiklerini söyledi.

Veli Saçılık da söz alarak "Vefa'yı anmak, tüm devrimcileri anmak onların arkasından üzülmek değil, onun kavgasını yürütmekle olur (...). Boğaziçi'nin çocuklarının dediği gibi, bugün biz tutuklandık, şimdi görev sizde demişti. Şimdi Vefa'yı kaybettik ama şimdi görev bizde, gerekeni yapmak gerekiyor" dedi.

HDP adına söz alan konuşmacı da birleşik mücadelenin deklarasyonunun İstanbul'da yapılacağını hatırlattı ve "Vefa yoldaşın birleşik

mücadele konusunda attığı adının üstüne biz bir adım daha atıp Türkiye hareketini devrime, sosyalizme, işçi sınıfının kurtuluşuna kesinlikle ve kesinlikle

mücadelenin sonuna kadar gitmesi konusunda sonuna kadar yürümeyi hedeflemeliyiz" dedi.

Anma, şiirlerle duygu yüklü şekilde son buldu.

Adana'da Vefa Yoldaşı Andık

24 Ocak günü ölümsüzleşen Vefa Yoldaşımızı, 9 Şubat Salı günü Adana'da andık.

Saygı duruşu ile başlayan anma daha sonra Vefa yoldaşın yaşamının anlatılması ile devam etti ve Vefa'nın ÖDTÜ yıllarından ölüm oruçlarına, zindan savaşlarına, 19 Aralık'ta kolunu kaybetmesine, devrim mücadelesine katkılarına, devrimci kişiliğine ve çelik iradesine değinildi. Ardından Vefa'yı son yolculuğuna uğurladığımız Karacaahmet Mezarlığı'ndaki anmadan görüntüler ile hazırlanan sinevizyon izlendi.

Anma, Mücadele Birliği Platformu ve Devrimci Öğrenci Birliği adına konuşmalarla devam etti. Mücadele Birliği adına yapılan konuşmada "Vefa Yoldaşın sözümüz,

hem buradaki genç yoldaşları adına, hem siper yoldaşları adına, hem burada olmak isteyen ama olamayan yoldaşları adına hayallerini gerçekleştirmek olacak. Türkiye ve Kürdistan'da işçi sınıfını özgürleştireceğiz! Vefa Yoldaş Ölümsüzdür!" denildi.

DÖB adına yapılan konuşmada, "İki yürekli, 100 kollu Vefa yoldaşımızın mücadelesi mücadelemizdir. DÖB olarak, gençlik olarak bu mücadeleyi zafere ulaştıracağız" denildi. Sonrasında Küba eski milletvekili Lazzara Borayo Tolon'un Vefa yoldaşımızın ölümsüzleşmesinin ardından yazdığı mektup okundu ve serbest kürsüye geçildi.

Serbest kürsüde söz alanlardan ilki, Ve-

fa'yı yakından tanıyan şair dostumuz Ruhan Mavruk'tu. Ruhan Mavruk, Vefa'nın ölümsüzleşmesinden sonra Vefa'ya yazdığı "Vefa Öyküsü" şiirini okuyarak birlikte mücadele etmek gerektiğine vurgu yaptı.

Katılımcılardan bir arkadaşımız, Covid-19'un toplumsal açıdan sarsıcı etkilerine ve buna karşı toplumsal anlamda mücadele vermek gerektiğine değindi.

ESP'li bir siper yoldaşımız da Vefa Yoldaş için "Çeyrek asır bir mücadele, bir direniş, bir önderlik... Kalemi ile duruşuyla bu mücadeleye çok şey kattı ve ölümsüzleştiği gün yüzleri bir araya getirerek yine görevini yaptı. bugün siper yoldaşlarını bir araya getirecek hala görevini yapıyor" dedi.

Serbest kürsünün ardından şiir ve müzik dinletisi yapıldı. Vefa yoldaşımızın anması, yoldaşın çok sevdiği "Güneşi İçenlerin Türküsü" ile sona erdi.

Mücadele Birliği - Adana

YAZAMADIĞIM TÜM MEKTUPLARIN YERİNE...

26 Ocak 2021
Sevgili Vefa Yoldaş, Merhaba!
Bu, sana yazamadığım tüm mektupların yerine geçsin isterim.

Geçenlerde Baki Yoldaş'a sormuştum, senin de Çanakkale Zindanı'ndan tanıdığın birini, "nasıl ulaşıyorum?" diye. Yoldaş da bana, "çok önemliyse eğer, Vefa Yoldaş'a da sorabilirsin" demişti; nasıl ulaşabileceğimi bilmediğini belirterek. Çok önemli değildi, o yüzden ben de seni böyle eften-püften meselelerle uğraştırmak istemedim... ki yazsam da ulaşamazmışım meğer...

Baki Yoldaş'tan aynı gün aldığım mektupta öğrendim, Covid-19'a yakalandığını, eşin Aysel yoldaşla birlikte. "Durumu iyi ikisinin de. Ki Vefa'yı bilirim, bir kez bile hasta olup yataklara düşmemiştir. Ama Aysel kanser tedavisi görüyordu, bizi asıl o telaşlandırdı" demişti. Ben de, karantinadan çıkmış olduğunuzu umarken, bugün aldım haberini, ölümsüzleştüğün...

Bir şey söylemek o kadar zor ki şu an... ve elimde bir fotoğrafın var: Reşat yoldaş, Sen ve ODTÜ'den arkadaşın Mahmut Soner... üçünüz yan yanasınız. Muhtemelen Sincan'dan ve muhtemelen sen görüşüştün.

Çok isterdim, benim de görüşüme gelmeni... bir gün... ama olmadı. Ne ben yakınlarla bir yere sevk olabildim, ne de sen yoğun mücadele temposundan gelebildin. Ama görüşüme gelmen değil, iyi olmandı aslında. Tüm yoldaşlar için dedim, düşündükçe, "iyi olsunlar da, görüşsemek de olur".

Şimdi Karacaahmet'teymişsin, Sinan Yoldaş'a komşu olmuşsun. O'na da çok selam ve sevgiler ilet benzen.

Ne zor şey, seni bir daha göremeyecek olmam gerçeğini kabullenmek... ve ben hala inanmıyorum gittiğine... Senin, uğruna binbir emek verdiğin, sağ kolunu feda ettiğin devrimi göremeyeceğine...

Yoldaşlararası ilişkilerde ben, "kim-senin kimseyi sevmek zorunda olmadığı, önemli olanın iş olduğu" yönünde küçük-burjuvaca ve meselenin ruhunu ıskalayan, dolayısıyla da, yaşamı ıskalayan düşün-

cemi (artık ne denli düşünce denilebilirse!) yanındayken söylediğimde, "hayır!" demiştin, biraz da şiddetle, "eğer söz konusu, benim uğruna mücadele ettiğim ve ölümü göze aldığım mücadelede emek harcıyan birisiyse, sevmek zorundayım."

O anda doğru bulmuştum bunu, ama ne yalan söyleyeyim, insan yaşamda tecrübe etmeyince anlayamıyormuş, doğru bulmak yetmiyormuş. Senin o sözü söylemeden sonraki 1-2 yılda anladım bu gerçeği. Hem düşünsene yoldaş, insan seni nasıl sevmesin? Ve senin şahsında, tüm yoldaşları nasıl sevmesin? Ruhsuz, kuru ve ipe-sapa gelmez bir söylemdi benimki... başışla bu genç yoldaşımı...

Yine bir yoldaş söylemişti, "insan sevmediği biri için canını ortaya koymaz! Yoldaşını seveceksin" diye. İnsan düşünüyor da, Sen 19 Aralık'ta, yanındaki yoldaşını sevmeseydin, kolunu kaybetmek pahasına siper edebilir miydin kendini, mermilerin, gaz bombalarının önüne? Yok... bu öyle basit bir sevgi değil; ana-baba sevgisi, abi-kardeş sevgisi gibi güdüselsel bir duygu değil. Bu, binyılların mücadele bilincini edinmiş, tarihe leninistçe ad koyarak geleceğe yürünen bir komünistin, bir savaşçının sevgisi... ve hiçbir şey onunla boy ölçüşemez Yoldaş. Ben sevmeyi asıl senden öğrendim. Ve her şeye rağmen insanı ayakta tutan da buymuş, onu öğrendim.

Yıllardır göremedim seni, elini sıkıp sarılamadım sana. Ama inan ki hep akımdaydım.

9 Eylül 2015'teki "Kürt Halkı Yalnız Değildir" eyleminden bir süre sonra konuşma fırsatımız olmuştu seninle. Bana o konuya dair kim ne derse desin bir kulağımdan girip öteki kulağımdan çıkıyordu. Açıkcası ne yapmış olduğumun bilincinde değildim tam anlamıyla. Sonra sen, "çok önemliydi, Kürt halkının yalnız olmadığını gösterildi" demiştin. Başkasının yaptığı onca methiye karşın, senin bu kısacık sözün daha derin ve daha anlamlı gelmişti. Belki de sesinin tonlamasından... ama en çok da bu mücadeleye katıklarından...

Seni görmek bile, tek başına bu bile yüreğimi ferahlatırdı hep. İnsan kayıplarından, yokluğa alışır ama ben senin yokluğuna hiç alışmak istemiyordum. Çünkü hep yanımda olduğumu biliyordum.

Çok ani oldu, hiç beklemiyordum. Eminim tüm yoldaşlar da bu konuda aynı duyguyu paylaşıyorlardı benimle.

Paylaşmak demişken... Seninle aynı idealleri paylaşmak, aynı düşleri görmek ne güzel şey, ne güzel bir duygu, ne büyük bir şeref... Ve bir gün mutlaka kavuşacağımız gerçeği az da olsa teselli ediyor insan... Ama öyle sessizce çıkıp gelmek yok! Önce düşlerini, düşlerimizi gerçeğe çevireceğiz. Yeryüzünde tek bir yoksul kalmayana dek yürüyeceğiz. Bu olmadan gelmek yok. Çıkıp gelmek kolay olan; ama bilirsin ki, yoldaşların kolayı sevmes, nerede zor varda oraya demirler gemisini. Bizi leninist yapan da budur. Böyle olmasaydı, gitmek sana da çok zor olurdu, ama eminim, gözün arkada kalmamıştır... kalmasın da yoldaşım. Vefalar bitmez bu dünyada... Tıpkı Denizler, Sinanlar, Taylanlar bitmediği gibi... bitmedi, bitmeyecek.

Bilirsin, sen de Nazım'ı çok severdin... şimdi önümde, Nazım'ın Gabriel Peri için yazdığı şiirden bir bölüm var. artık onu sana ithafen bu mektuba eklemek için hiçbir sebep yok ve seni bu

dizelerden daha anlatamaz da, başka bir söz...

"Pişman değildi.

902'de başlayan

ve bu sabah

941 yılı Aralık ayının on beşinde

bu sabah şafakla bitecek olanı

elden gelseydi tekrarlamak

tekrarlardı aynı yerden başlayıp

aynı yoldan geçerek

ve yine gerekirse aynı yerde bitirmek üzere.

Ve biraz kibirli bir rahatlık duyuyordu.

Kafasıyla, kitapların arasından gelmişti

kavgayı

Fakat sadık kalmıştı ona namuslu bir

amele gibi."

Seni anlatmak için tek bir mektup yetmez; ki daha iyi ve daha çok tanıyanların da anlatacakları daha çok şey vardır; kuşkusuz anlatacaklardır... Bense kısıtlı bir zaman diliminde, bana bıraktıklarını anlatmak, yaşatmakla yetinemedim anca. Ama hayır, kısıtlı bir zaman dilimi olsa da, bana çok şey kattığını söylemem gerek. Keşke daha farklı koşullarda gelebilseydik yan yana... Ve ben, burada kaldığım sürece de boşluğunu doldurabileceğimi sanmıyorum.

Yeni fark ettim, Gabriel Peri ile 80 yıl ara varmış meğer. Her devrim bir Gabriel Peri yaratır, bu coğrafyanın devrimi

de seni yarattı. Ama ben, Gabriel Peri'den çok, Lenin'i kaybetmiş gibiyim, ya da Stalin'i, Dimitrov'u... (Bu arada okumamı söylediğin "Urallı Delikanlı"yı hala okuyamadım.)

Çıktığımda ilk işim, seni ziyaret etmek olacak. Zor gününde yanına olamamak çok zordu. Ve üzerine çiçeklerin açıp, kuşların her şeye rağmen öttüğünü görmek de bir o kadar zor olacak...

Zor, zor, zor... ama dedim ya, biz Leninistler zoru severiz. Yoldaşımı kaybetmek zor, kabrini ziyaret etmek zor, zor gününde yanına olamamak zor, mücadele zor, devrim zor... ve zor yoluyla devrim esas. Yani Leninizm varsa, aslında her şey kolay.

Yani, Leninizm'in yolunda, zorluklar gelmiyor insanın gözüne. Ne olursa olsun hep bir çaresi var.

Şimdi biz, senin uğruna yaşamını verdiğin mücadelede daha iyiyiz. Ve emekçi sınıfa bu yaşamı ve ölümü reva gören sınıflı topluma da bir o kadar öfkeliyiz....

Ama o büyük gün geldiğinde, "V-for Taburu" zapt edecek devrimimizin Kızıl Meydanı'nı... ve rap rap ayak sesleri ve kızıl bayraklar eşliğinde hep bir ağızdan diyecekler: "Zafer oradadır, neredeysek biz!"

Sen, yüreğinde ve beyninde emekçi sınıfların kurtuluşundan gayri bir şey olmayan büyük insan... tüm olumsuzlara, ayrılıklara ve bu ani gidişe rağmen söylemeliyim ki, seni tanımak çok güzeldi.

Ve artık, kalanlarla birbirimize, Yunan İç Savaşı'nda yoldaşlarını kaybeden partizanların birbirlerine söylediğini söylemekten başka çaremiz yok: "Psyhi vathia!"*

Mücadelen mücadelemiz, yolun yolumuzdur. Ve ben, hayattayken karşılaştığımızda sıkığımız komünizm için üreten ve asla pes etmeyen elini saygıyla öpüyorum şimdi.

İyi ki yaşadın. Ve hep yaşayacaksın. Şimdilik hoşça kal yoldaşım... Zafere Kadar Daima!

Seni Seven

Genç Bir Tutsak Yoldaşın

*"Yüreğini ferah tut!"

Tuttuğun O Eli Hiç Bırakmamak

O sıralar 10 yaşındaydım. Ablamın elini tutmuş Antep'te çarşıda yürüyorduk. Balıklı'da olan Ayışığı Sanat Merkezi'nin önündeydik. Ablam bir an durdu ve bir abiye selam verdi. Birbirlerine yoldaş diyorlardı...

Yoldaş kelimesini ilk kez duymuştum. Ama iyi ki son duyuşum değildi. Sonra abi bana dönüp adımı sordu ve cevabını alınca elini uzattı. Ben de "memnun oldum Vefa abi" diyip sağ elimi uzattım. Ama abinin sağ eli yoktu. Durumu farkedince utanıp sol elimi uzattım ve Vefa bana o güzel yüzüyle gülümseyip elimi sıkı. Sonra başka bir sokağa girip gözden kayboldu...

O abiyile yollarımız 8 sene sonra yine kesişecekti. Ablama dönüp, "abla abinin neden kolu kesik" dedim, "faşizm aldı" dedi. Faşizm, yoldaş bunlar ilk defa karşılaştığım kelimelerdi. Nasıl ki yoldaş hep duymak istiyorsam, faşizmi de öğrenince bir daha duymamak için tarihin derinliklerine gömmek istedim.

Lise zamanlarındaydım. Sınıfta bir kaç kişi faşizm diye bir konuyu konuşuyorlar. Aklıma hemen Vefa abi geldi. Sonra Vefa abiyi aramaya başladım. Lisede komünist bir hocam vardı. Ama onu tanımyordum. Çocukken karşılaştığım sokağa baktım. Ama ne demek yerindeydi, ne de Vefa abi. Ama Vefa abinin arkadaşlarını tanıyordum. 1 Mayıs günüydü. Belki onları görürüm diye alana gittim. Vefa abinin arkadaşlarının elinde üzerinde Deniz Gezmiş silüeti olan kızıl bir bayrak vardı. Gittim yanlarına kendimi tanıttım. "Küçük yoldaşımız gelmiş" dediler. Ablam beni Ayışığı'na götürdüğünde bana bu ismi vermişlerdi. Sonra okumalar, pratikler yaptım ve zamanla küçük yoldaşları olmaktan çıkıp yoldaşları oldum.

Üniversiteye gittiğimde gazete bürosuna yolum düştü. Büroya uğrayacakken, yoldaşlarım Vefa'nın da orada olacağını söylediler. Çok sevinmişim. Kapıyı çaldım, Vefa açtı. Hiç bir şey demeden yoldaşıma sıkı sıkı sarıldım. Sonra da "merhaba yoldaş" deyip içeri geçtim. Birazdan geri geldiğinde, "sen şu şu değil misin" deyip bana sarıldı ve o güzel yüzüyle yine gülümsedi. Sohbet ettikten sonra önümüzde yeni konular vardı. Ben merak ettiklerimi soruyor-

dum. O da bana hiç sıklımadan cevap veriyordu.

Bana bi anısını anlattı. Bir gence bir şeyler anlatırken, gencin masanın altından telefonla mesajlaştığını görmüş ve o gence ona az önce neler anlattığını ve onun neler anladığını sormuş. Genç de her şeyi doğruca anlatmış. İnsanların değiştiğini, aslında her şeyin değiştiğini bizim de "yeni insan" olmamız gerektiğini söyledi. Vefa bir "yeni insan"dı.

Sonra tekrar onu görme şansım oldu. Yine oturduk. Bana yine o güzel bilgilerini verdi. Birlikte çok güzel zaman geçirdik. Son buluşmamızda bir mendil satıcısından mendil aldı ve mendil satıcısı ona kolunun nasıl olduğunu ve tedavisinin olup olmadığını sordu. Vefa, işçi abiyile konuştuktan sonra yoldaşa döndüm ve "kolunun tedavisinin devrim olacağını" söyledim. Gülümsedi, "Yoldaş" dedi "bunu senin için demiyorum yanlış anlama, ama büyük sözler söylememelidir. Büyük işler yapılmalıdır. Bunca sene ne insanlarla karşılaştım. Büyük sözler söyleyen ama hiçbir iş yapmayan... O yüzden bir şey yapmak istiyorsan yap yoldaş. Yapacağım deme". "Haklısın yoldaş, anladım" dedim. Sonra onu metroya bıraktım ve yoldaş son görüşüm o oldu. Ama ben onu ne zaman görmek istesem bir işçide, bir kadında, bir Kürt'te görüyordum.

Onun sözlerini o ölümsüzleştikten sonra daha iyi düşündüm. Daha iyi anladım. Yeni insan olmak için, 10 yaşında tuttuğun eli bir daha bırakmamak üzere mücadelede yaşatacağım yoldaş. O büyük günü senin gibi kafasıyla, kitapların arasından geldiği kavgaya sadık kalmış namuslu bir ameleyle armağan edeceğiz. Seni seviyoruz yoldaş. Daima..

Küçük Yoldaşın

Vefa Olmak...

Deniz Fırtınası'nı estirenlerden olmaktadır. Ölümün kol gezdiği en zorlu mücadelenin sürdürüğü, işkencelerin, gözaltında kayıpların günlük yaşamın parçası haline geldiği 1990'lı yıllarda devrimci kavganın içinde bütün yiğitliği ve cüretiyle tereddütsüz yürümektir.

Güneşin Sofrasında Diz Kıran Vefa...

Merhaba dostlar,

En içten devrimci duygularımızla selamlıyor, sevgimizi gönderiyoruz.

Devrimci mücadele düz bir çizgide ilerlemediği gibi, her tarihi kesit de düşenlere – düşenlerimize tanıklık etti. Azalma ve çoğalma diyalektiği her kaybımızla beraber daha fazla çoğalmayı getirdi. Bayraklaşan her yoldaşımızın ardından saflar daha da sıklaştı.

Bugün de Vefa Serdar'ın "anıları anımızdır" diyerek heybemize bir dostumuzun, bir devrimcinin daha irade ve kararlılık ruhunu ekledik. Onun ve tüm devrimci tutsakların 96'da, 2000'lerde kuşandığı dayanışma ve siper yoldaşlığı ruhunu ekledik. Heybemiz hayli kalabalık...

Güneşin sofrasında diz kıran Vefa'nın ardından da safların hayli sık olduğunu, enternasyonal dayanışmanın gösterildiğini biliyoruz. "O'nun keşke"lerle değil, "iki ki"lerle dolu yaşam pratiğini

Devrimci kavganın ateş çemberinde sürekli sınınmış, çelikleşmiş bir komünist olmaktadır. Ağır işkenceli sorgulardan başı di çıkmaktadır. 1996 Ölüm Orucunu zafere taşıyan en öndeki savaşçılardan olmaktadır. 19 Aralık zindan savaşlarında 3 gün süren Çanakkale cephesinde kurşunlara siper olmaktadır. F Tipi zindanlardan en zorlu günlerde dimdik durarak çıkmaktadır. Yıkılmadan, eğilmeden devrimci iradenin sembollerinden olmaktadır.

Zindan sonrası mücadeleye zindan birikimleriyle devam etmektedir. Tekrar zindana atıldığında, yılmadan dışarı çıkıp daha kararlı devam etmesini bilmektir.

30 yılı aşan mücadele yaşantısıyla bir devrimci, bir komünist olarak çelikleşmek, bilgeleşmek, bir komünist önder olmaktadır.

Özü, sözü bir olmak, güçlü bir karaktere sahip olmaktadır.

Devrim için yürüyüşümüzde, devrimin ateşle sınındığı zamanlarda, devrim ateşinin alevleri arasında çelikleşmiş bir komünist olarak daima bize güç verecek, bizimle olacak, yol gösterecek.

İzmir Zindanlarından Yoldaşlarım

yaşamak ve yaşatmak umuduyla dostça kucaklıyoruz sizleri.

Yoldaşlarına, ailesine metanet diliyoruz.

"Kim demiş ki bir karanfil de biz bırakmayacağız. Kim demiş ki, sınırlar, parmaklıklar engel diye Yaşamı üreten ellerimiz, düşüncelerimiz oldukça Yeri gelir karanfil yaparız. Yeri gelir karanfil dikeriz, Yeri gelince de karanfil oluruz."

MKP Dava Tutsakları

SIRADAN FAŞİZM VE KİTLESEL CESARET

Sinan Kaleli

Boğaziçi Üniversitesi karıştı. Üniversite polis işgali altında. Çevre binaların çatılarında keskin nişancılar... En sıradan tepkiler neredeyse topla, tüfekle karşılanıyor. Dinci faşist çetelerin cami çıkışı tehditleri de cabası.

Korkunç bir hınçla, en vahşi terörle saldırdılar öğrencilere. Gözaltılar, yerlerde sürüklemeler, hınçla yerdeki öğrencilerin üzerinde tepinmeler... Ama kar etmedi. "Eşik aşılıyor" artık. Baskı, terör, işkence, bastırmaya yetmiyor öfkeyi. Artık tam tersine, ateşi harlıyor, öfke yayılıyor.

Her zaman değil, belirli tarihsel anlarda (veya dönemlerde) cesaret bulaşıcıdır. Cesur ama mütevazı adımlar, hiç umulmadık bir toplumsal etki yaratır. Tüm toplumu derinden sarsar. Arkası çorap söküğü gibi gelir. Toplum artık bir "süper iletken" haline almıştır. "Sıradan cesur adımlar" tüm toplum için sıradanlaşır gerçekten ve "kitlese cesaret" boy gösterir artık.

Sınıflar savaşımının çeşitli dönemlerinde buna tanık olduk. En görkemli örneklerinden biri Gezi ayaklanması idi. Son günlerde gördüğümüz gelişmeler aynı cinsten, aynı "maya" ile yoğrulmuş. Boğaziçi'ne açılan "cihat" (havuzun satılık kalemlerinin sayıklamaları bunun net bir "cihat" olduğunu gösteriyor) önce Boğaziçili öğ-

rencilerden, ardından diğer üniversitelerdeki öğrencilerden, akademisyenlerden, gittikçe genişleyen gençlik kesimlerinden... ve nihayet işçilerden, diğer emekçi kesimlerden layık olduğu karşılığı almaya başladı. İstanbul, Ankara, İzmir, Adana, Antakya... tepki yayılıyor, genelleşiyor.

Emek cephesi kendiliğinden bir şekilde "Fransızca konuşuyor" artık. Muazzam bir inat, direnç var. Zulmün üstüne üstüne yürüyor insanlar. En vahşi şekilde işkenceyle gözaltına alınıyorlar. Her gözaltı aracındaki grup "elimiz sizde" diyerek geride kalanlara cesaret veriyor. Baş eğen, boyun bükken, pişman olan yok. Tam tersine "bir bayram günü nümâyişe çıkar gibi" işkenceli gözaltıların üzerine yürüyorlar.

Tek bir eylem sistemi "rezonansa" sokmayı başardı. Tek bir eylem!

Nesnel gerçeklik bu çıplaklığı içinde görülmelidir. Evet öznel yön (biz-zat sınıfın ve emekçi yığınların bilinç, örgütlülük ve hazırlık düzeyi) geriden geliyor. Ama bu, eşyanın doğasına uygun olandır. Öznel yön geriden gelir ve sıçramalarla ileri atılır. Devrimci dönemlerde gelişmeler sıçramalar biçiminde gerçekleşir. Ve bu öznel yönün bir bileşeni olan örgütlü yapıların nicel güçsüzlükleri açısından da geçerlidir. Yani an'a bakıp karamsarlığa kapılmak değil, gelişimin yönüne bakıp hazırlıklı

olmaya çalışmak gerekir.

Her fırsatta ısrarla ve önemle yine-liyoruz. İddia sahibi olmayan, kendine güvenmeyen, geleceği yakalama arzusuyla ileri atılmayan hiçbir hareket, toplumun geniş emekçi kesimlerinde karşılık bulamaz. Bulamayacak! Hele de böylesine ciddi altüst koşullarında!..

Devrim demekten, faşizmi yıkacağız demekten, sosyalizmden, şimdi devrim zamanı demekten geri duran hiçbir sosyalist hareket güncel hareketi çekip çeviremez, ona yön veremez.

Gerçekliği kitabi sloganlar üzerinden algılamaya çalışmak, hala insanların doğrudan sosyalizm sloganları ile sokaklara dökülmesi, yahut çeşitli sosyalist örgütlerin yelkenlerini şişirmesi üzerinden bir "bilinç düzeyi" ve "örgütlü güç" değerlendirmesi yapmak doğru sonuç vermez.

Mesela bugün çıkıp "polis dağıtıl-sın diyelim" diye bir öneri getirildiğinde en başta sosyalist hareketin hatırı sayılır bir kısmı karşı çıkar bu isteme. Uzun uzun bilinç durumu tahlillerine girilir. (Konunun devrimle bağı şimdilik bir kenara bırakarak söylüyoruz.)

Oysa bugün, polis, tüm emek cephesi için, en sıradan bireyler için bile, cisimleşmiş bir nefret nesnesine dönüşmüş durumda. Burjuva "muhalefetin" zevzeklikleri, "gençlerin polis abi ve ablaları" absürtlükleri en ufak, ama

en ufak bir karşılık bulmuyor. Polisin lağvedilmesi, dağıtılması talep ve söylemi istisnasız tüm emekçilerden muazzam bir destek ve kabul görecektir bir durumda. İşçiler, işsiz işçiler, kadınlar, gençler... hangi kesime giderseniz gidin, bunu net görürsünüz. Bu "nesnel bilinç-tir".

Benzer durum bizzat devlet aygıtının kendisi için, mahkemeler için, Saray için, burjuva partilerin çok büyük kısmı için... geçerlidir. Bütün bileşenleriyle emek cephesinin ruh halini ve bilinç durumunu olduğundan çok geri değerlendirmeye, ne yazık ki çok yaygın bir hata. (Sebepler ayrı bir tartışma konusu.) Bunun sonucunda emekçilerin karşısına son derece geri, sıradan bir talep listesi ile çıkılıyor. Ve her kendiliğinden patlama karşısında derin bir şaşkınlığa düşüyor.

İnsanlar kendiliğinden bir şekilde dinci faşizmin üzerine yürüyor. Bu düzeni, dinci faşizmi alaşağı etmek istiyor. Özgürlüklerini kazanmak istiyor. Bunun tek bir anlamı var: Emekçi yığınlar devrim istiyor. Allayıp pullamaya, derin teorik tahliller yapmaya da gerek yok. En sıradan eyleme kalkışan herhangi bir kesimin bizzat pratikte karşılaştıkları gerçeklik, onları bu noktaya getiriyor her seferinde.

Faşizmi yıkacağız! Bu iddia ile çıkmak gerek. Faşizmi bir devrimle yı-

kacağız. Emekçilerin iktidarını kuracağız. Özgürlüklerimizi kazanacağız. Son derece yalın, ama, son derece güçlü sözler bunlar. Hala emekçilerin bunu anlamayacağını, benimsemeyeceğini düşünüyorsanız, sürüp giden nesnel süreçlerden hiçbir şey anlamıyorsunuz demektir.

Evet, emekçiler olarak faşizmi yıkacağız, kendi iktidarımızı kuracağız! Her adımda karşımıza çıkan, büyük bir kin ve öfkeyle saldıran, en ufak bir "hak arama eylemini" dahi acımasızca kırıp geçiren bu faşist polis teşkilatını lağve-deceğiz. Türlü çeşit adlar koydukları "operasyonlarda" mezzamızı, köyümüzü basan, tarlamızı bostanımızı yıkan, işkenceli sorgularda katleden, gözaltında kaybeden bu faşist orduyu dağıtacağız. Bir emir eri sadakatıyla tüm emekçiler için demoklesin kılıcı gibi çalışan, polisin hazırladığı fezleke eşliğinde on binlerce insanı zindanlara tıkan mahkemeleri yürürlükten kaldıracacağız, vb. vb.

Bu en temel adımlar atılmadan özgürlük, demokrasi, hak, hukuk vs. bir yanılmalıdır. Boğaziçi eyleminin ateşlediği gösteriler zincirinin bir kez daha, bir kez daha ve bir kez daha kanıtladığı çıplak gerçek budur.

Sözlerine Güvenilmeyeceğini Bir Kez Daha Gördük

Galataport şantiyesinde Anel Elektrik'in taşeron firmalarında çalışan işçilerin ücretleri söz verilmesine rağmen ödenmedi.

Anel Elektrik'e bağlı taşeron firmalarda çalışan işçiler ücretlerinin ödenmesi talebiyle 26 Ocak'ta iş bırakarak şantiye önünde eyleme başlamıştı. Şubat ayının ilk haftası olacaklarının ödeneceği sözünü alan işçiler eylemi bitirmişti. Ancak verilen sözlerin tutulmaması üzerine İşçi Temsilcileri Konseyi (İTK), Emegün Gücü ve Dev Yapı İş Sendikası üyesi işçiler 9 Şubat günü Galataport İrtibat Ofisi önünde tekrar eyleme başladılar.

Bu süre içinde işçileri sürekli tek tek

görüşmeye çağırarak eylemi kırmaya çalışan firma yetkilileri, daha önce yapılan hesaplardan çok daha az parayı kabule zorladılar işçileri.

Sabah saatlerinde "Galataport Haklarımızı Gasp Ediyor Haklarımızı Almadan Gitmiyoruz" pankartı açan işçiler, "On gün önce ödenecek diye söz verdiler eylemimizi sonlandırdık. Ama bir kere daha gördük ki, patronların sözüne güven olmuyor. Paramız ödenmeden buradan gitmeyeceğiz" diyorlar.

Anel Elektrik yetkilileri ise işçilere üzerinde yalnızca giriş çıkış tarihleri bulunan, tüm haklarını aldıklarını beyan eden evrakları imzalatmaya çalışıyor. Bazı işçilerle uzlaşmaya çalışarak işçilerin birliğini kırmaya ve eylemden vazgeçirmeye çalışıyor.

İşçiler alacakları ödenene kadar her gün Galataport İrtibat Bürosu önünde olacaklarını söylediler. 11 Şubat günü işçilerin bir kısmının alacakları ödenirken, bir kısmı beklemeye devam ediyordu.

"Taleplerimiz Varsa Mücadelemiz De Olacaktır"

DİSK Genel İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube üyesi Bakırköy Belediyesi taşeron işçileri, 12 Şubat günü Özgürlük Meydanı'nda eylem yaparak, "Eşit İşe Eşit Ücret" adı altında maaşlarının düşürülmesini ve sigorta primlerinin yatırılmamasını protesto etti. İşçiler, geçtiğimiz yıl işten atılan arkadaşlarının işe alınmasını ve aylardır ertelenen toplu sözleşmenin imzalanmasını da istedi.

Eylemde konuşan Genel İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube Başkanı Adil Çiftçi, Bakırköy halkına her daim 7/24 hizmet veren 1.100 belediye işçisinin, insan onuruna yakışır bir yaşam sürmek için, günümüz şartlarında, insanlar evlerinden dışarı çıkamazken, canını tehlikeye atıp ailesinin geçimini sağlamak için mücadele ettiği belirterek, "Salgın sürecinde sağlık çalışanlarından sonra en tehlikeli ve en riskli çalışma grubu belediye hizmetleri olmuştur. Bu süreçte çöp toplama hizmetleri başta olmak üzere, diğer tüm belediye hizmetleri ile kendimizi ve ailemizi risk altına alarak çalışmalarımız hiç aksamadan ve hiç durmadan devam etmiştir" dedi.

Bakırköy Belediye yönetiminin 2018 Nisan ayından bu yana, BYUAŞ, MAKRIKÖY ve BAKPER olarak şirket değişikliğine gittiğini, yapılan şirket değişikliğine karşı Genel-İş olarak yetki çoğunluğunu sağlayarak Çalışma Bakanlığı'ndan yetki tespiti aldıklarını fakat belediye yönetiminin

yetki tespitlerine itiraz ederek ve yapılan tüm girişimlere rağmen, çeşitli sebeplerle birlikte işi uzatmaya devam ettiğini aktaran Çiftçi, Bu gelişmeler yaşanırken, bir de "Kısa Çalışma Ödeneği" ile "Esnek Çalışma" modelinin devreye sokulduğunu söyledi.

Çiftçi bu da yetmezmiş gibi şimdi bir de "Eşit İşe Eşit Ücret" adı altında bir çok birimde işçilerin iş vasıfları değiştirilerek bir çok işçinin maaşlarının düşürüldüğü belirterek "Kazanılmış haklar geri alınmaz ve maaşlarımızın düşürülmesi kabul edilemez" dedi.

Bakırköy Belediyesi işçilerinin yaşadıkları sorunlar da şöyle sıralandı:

- *Kuralsız, güvencesiz ve toplu sözleşmesiz çalışma,
- *Kısa çalışma ödeneği,
- *Açlık sınırına yakın yoksulluk sınırı altında bir maaş ile yaşamaya mahkum edilmek,
- *Maaşların düşülmesi,
- *Kişiye göre uygulamalar, unvan değişikliği ve görevlendirmelerdeki yanlışlar,
- *Onay ve isteği olmadan işçilerin başka kurumlara devredilmesi,

PTT İşçilerine Ankara'da İşkenceli Gözaltı

PTT'nin taşeron firmasında çalışan PTT-Sen ve PTT-Kargo-Sen üyesi işçiler, sendikacı oldukları için için Kod 29 ile işten çıkarılmış, işçilerin bir kısmı ücretsiz izne gönderilmişti. İşçiler bir ayı aşkın süredir İstanbul ve İzmir'deki PTT Başmüdürlüğü önünde eylem yapıyor.

İşlerine geri dönmek ve sendikal haklarının tanınmasını isteyen işçiler 2 Şubat günü Ankara'ya gelerek eylemlerini burada sürdürmeye başladılar. İşçiler 2 gündür üst üste Ulus Atatürk Heykeli önünde açıklama yaptı. İşçiler burada yaptıkları açıklamada "Bizlerin, taşeron işçilerin sendika kurması yasak mıdır? Biz Kod 29'la atılmayı hırsızlıkla namussuzlukla yaftalanmayı hak edecek ne yaptık? Bir devlet kurumu olan PTT'nin yöneticileri anayasa maddeleri çiğneyecek bu cesareti nereden buluyoruz?" dedi.

İşten çıkarılan ve kanser hastası olduğunu dile getiren Ayhan Bostancı, "PTT kurumunda 14 yıldır görev yapıyorum. Kod 29'dan işten çıkarıldım, hırsızlıkla suçlandım. Tacizle suçlandım. İspatlayamazlar. 14 yıldır çalıştığım kurumda hiçbir tutanağım ve uyarım yok. Üç çocuğumun ekmeğini elinden aldılar. Ben kanser hastasıyım ben nasıl tedavi olacağım. Doktor 'sıkantıdan stresten uzak dur' diyor. Ben nasıl sıkıntılıdan stresten uzak durayım. PTT yönetimi sesimizi duymak istemiyor. Cumhurbaşkanımıza sesleniyorum. Yalvarırım sesimize kulak olun." diye konuştu.

İşten atılan İlkay Demir, "2006 yı-

lından beri PTT'de çalışmaktayım. Ben bir işçiyim. Hiçbir mazeret bildirilmeden işten atıldım. Bunun nedeni sırf sendika kurduğumuz için. Anayasal hak olan sendika hakkını kimse engelleyemez. Ben haklı mücadelede sonunu kadar gideceğim. TCK 118 bunun hesabını sorsunlar bugün bizim karşımıza çıkan emniyet güçleri onlara da sesleniyorum gidin sıkıysa patronların karşısında durun. Bizim değil. Biz işçiyiz. Biz haklıyız, emekçiyiz, hakkımızı alacağız, sonuna kadar mücadeleli sürececek. 14 bin taşeron için biz buradayız sadece kendimiz için değil. Bizler 4200 üyemiz ile Türkiye üyeliğimizi barajını aşmış bir sendikayız. Bizler yönetimdeki kişiler olarak işten atıldık bunun hesabını kim soracak bu patronlara. Cumhuriyet Savcılarına, Hakimlere ve Cumhurbaşkanına sesleniyorum, bizim hakkımızı kim savunacak. Engellerle karşılaşıyoruz defalarca telefonlar açılıp yapmayın etmeyin deniyor. Biz ne yapıyoruz biz hakkımızı arıyoruz" diyor.

Burhan Tan ise yıllarca PTT'de çalışmış bir işçi olduğunu söyleyerek "Ben evliyim iki çocuğum var. Babayım ben,

baba. Benim bu hakkımı kim verecek. Buradan soruyorum bu ülkenin bir anayasası var. Eğer Anayasa zengine şirkete patrona yandaş çalışacaksa biz o zaman bu anayasayı hiç tanımayalım" dedi.

2013 yılında işe başladığını aktaran Süleyman Gezer ise "Ta ki 5 Ağustos'a kadar. Düğünümün 3 gün önce beni işten attılar. Ben ne yapacağım. Altı aydan beri işsizim. Eve gittiğim zaman eşimin yüzüne bakamıyorum. Bizim suçumuz ne biliyor musunuz? İki tane toplu sözleşme yaptığımız için işten çıkarıldık. İşçi kardeşimin cebine 500 lira koydum diye hain ilan edildim" dedi.

5 Şubat günü PTT işçileri eylemlerini 30 metre ilerideki PTT Genel Müdürlüğü önünde taşımak istedi ancak polis izin vermedi, işçileri darp ederek gözaltına aldı.

İşçiler gözaltı aracında sosyal medya hesabından "Gözaltı Aracında-yız!" diyerek yaptıkları paylaşımıyla saldırdı duyurdu.

Görüşme için gittikleri PTT Genel Müdürlüğü önünde Hakan Gülten'in talimatıyla, hukuksuzca gözaltına alındıklarını belirten PTT-Sen ve PTT-Kargo-Sen işçileri, sosyal medya hesabından;

"Bu kadar güvenme hiç kendine, Taşeron işçisi PTT-Sen'le yalnız değil! (...) Görüşme için gittiğimiz PTT Genel Müdürlüğü önünde hakan gülten'in talimatıyla, hukuksuzca gözaltına alındık ama Burhan Tan'ın yaralı şekilde söylediği gibi; 14.000 kardeşimizin hesabını soracağız!" dedi.

rarlı bir şekilde mücadele etmeleri gerektiğini söyleyen Çiftçi "Sadece bugünü düşünerek sessiz kalarak hareket etmek, yarın başına gelecek bir olumsuzlukta yalnız kalmak demektir. Ve taleplerimiz varsa mücadelemiz de olacaktır" dedi.

İşçiler Bakırköy Özgürlük Meydanı'ndan sloganlar ve ıslıklarla Belediye Başkanlık binası önüne yürüyerek eylemi sürdürdü.

Burada da işçiler ıslık ve alkışlarla sloganlarla hak gasplarını protesto etti. Adil Çiftçi de "Bakırköy Belediyesi'nde çalışmakta olan işçilerin sorunları çözülsün istiyoruz. Sözleşme hakkımız engellenmesin, düşürülen maaşlarımız normal seviyeye getirilsin, hak kayıplarımız durdurulsun, esnek çalışma uygulanmasın, masa başında sorunlarımız çözülsün ve toplu iş sözleşme sürecimiz başlasın" diyerek insanca bir çalışma ortamı ve ücret için mücadeleyi sürdüreceklerini söyledi.

Eylem sloganlarla sona erdi.

- *Sahada personel eksikliği ile iş yükünün artması,
 - *İş kıyafetlerinin iş ayakkabılarının temin edilmemesi,
 - *Mesailerin verilmemesi,
 - *Soyunma yerlerinin olmaması yada düzensizliği,
 - *Pandemi sürecindeki riskli çalışma durumunun devam etmesi.
- Bütün bu olumsuzluklara karşı topyekûn ve ka-

Boğaziçi Susmayacak!

Yeni yıla girerken Boğaziçi Üniversitesi'ne intihalci, kayyum rektör Melih Bulu'nun atanmasının ardından başta Boğaziçi Üniversitesi öğrencileri olmak üzere birçok farklı şehirde üniversite öğrencileri sokağa imiş, eylemler gerçekleşmişti.

Ocak ayı başında yoğun gözaltı, ev baskınları, eylemlerin ardından Ocak ayı boyunca Boğaziçi'nde eylemler ve forumlar yapılmaya devam etmiş, hem İstanbul'da hem de farklı kentlerde Boğaziçi ile dayanışma eylemleri gerçekleştirilmişti.

Boğaziçi Üniversitesi'nde üniversite öğrencilerinin ve akademisyenlerin eylemleri sürerken, Boğaziçi öğrencilerinin oluşturduğu "Bileşenler Meclisi" kurulmuştu. Ocak ayı sonuna gelindiğinde Boğaziçi öğrencilerinin okulda yaptığı bir resim sergisi bahane edilerek başta LGBTİ+ öğrenciler olmak üzere okul öğrencileri hedef gösterilmiş, okuldaki öğrenci kulüpleri polis tarafından talan edilmiş, öğrenci arkadaşlarımız hakkında yakalama kararı çıkarılmıştı. Gözaltına alınan 5 öğrenci arkadaşımızdan biri serbest kalırken, 2 arkadaşımız hakkında tutuklama kararı verilmiş, iki arkadaşımıza da ev hapsi cezası verilmişti. Bu hedef gösterme ve saldırı dalgası ile Boğaziçi eylemlerini, ortaya çıkan mücadele etme isteğini bitirebileceğini sanan faşizm, gerçekleşen eylemler nedeniyle istediğine ulaşamadı.

1 Şubat günü Boğaziçi Dayanışması'nın Güney Kapı önüne yaptığı çağrı Valilik tarafından yasaklanmıştı. Ama yasağa rağmen Boğaziçi öğrencilerinin ve eyleme dışarıdan desteğe gelen farklı üniversitelerden öğrencilerin olduğu 100'den fazla öğrenci Güney Kampüs önünde, Etiler'de, Bebek'te polisin sert saldırısı sonucu gözaltına alınmıştı. Aynı gün Boğaziçi Güney Kampüs'e giren polis yine onlarca Boğaziçi Üniversitesi öğrencisini gözaltına aldı. Gözaltına alınan 100'ü aşkın

öğrenci ifade işlemlerinin ardından 2 Şubat günü sabaha karşı serbest bırakılırken, aralarında 1 DÖB'lünün de bulunduğu 10 devrimci genç hakkında savcılık tarafından gözaltı kararı verilmişti. Geceyi gözaltında geçirdikten sonra 2 Şubat akşamında savcılığa çıkarılan 10 devrimci genç hakkında mahkemeye sevk edilmelelerinin ardından "ev hapsi" cezası verildi. 1 Şubat günü Boğaziçi Güney Kampüs'te gözaltına alınan Boğaziçi öğrencileri hakkında da savcılık 2 gün gözaltı kararı vermişti.

2 Şubat günü ise Kadıköy'e Emek ve Demokrasi Güçleri'nin, Boğaziçi eylemlerine destek olmak amacıyla yaptığı çağrının ardından Kadıköy, uzun yıllar sonra inanılmaz bir eylem tanıklık ediyordu. Aralarında sendikaların, işçi örgütlerinin, devrimci

kurumların, öğrencilerin, kadınların, esnafın bulunduğu binlerce insan eyleme gelmişti. Ciddi bir polis ablukasının olduğu Kadıköy'de polisin yoğun saldırısı sonucu yine 100'ü aşkın insan işkenceyle gözaltına alındı.

3 Şubat günü 2 günlük gözaltının ardından savcılık ifadelerinin ardından tutuklama talebiyle mahkemeye sevk edilen tüm Boğaziçi öğrencileri serbest bıraktı. 2 Şubat'ta Kadıköy'de her sokağın eylem alanına dönmesi, kitleye saldıran sivil faşistlerin saldırısının karşılıksız bırakılmaması, polisle sokak çatışmalarının olmasının intikamını almak isteyen faşizm,

100'ü aşkın gözaltının içinden 30 kişiyi 4 Şubat akşam saatlerinde tutuklama talebiyle mahkemeye sevk etti. Tutuklamaya sevk edilen 30 kişi arasından 2 üniversiteli arkadaşımız tutuklanırken, 5 kişi hakkında ev hapsi ve 3 kişi hakkında da yurtdışı çıkış yasağı verildi.

5 Şubat sabah saatlerinde ise

Geçtiğimiz hafta yine bir öğrenci arkadaşımız ise eylemlere destek verdiği gerekçesiyle gözaltına alındığı başka bir eylemin ardından savcılık tarafından tutuklama talebiyle mahkemeye sevk edilmişti. Arkadaşımızın da tutuklanmasıyla Boğaziçi eylemlerine destek verdiği gerekçesiyle toplamda 11 arkadaşımız tutuklanırken, 30'u aşkın arkadaşımıza ev hapsi verildi, onlarca arkadaşımıza imza ve yurtdışı çıkış yasağı adli kontrolü getirildi.

Eylemlerin başlamasının ardından İstanbul, İzmir, Ankara, Bursa, Çanakkale, Eskişehir, Samsun, Hopa, Adana, Antakya ve adını sayamadığımız onlarca şehirde eylemler yapıldı, milyonlarca insan Twitter'da Boğaziçi'ne destek tweetleri attı, eyleme gelemeyenler evinden tencere tava çalarak eylemlere destek oldu.

Boğaziçi direnişi artık kendi sınırlarını aşmış, milyonlarca insan yaşadığı toplumsal sorunlardan kaynaklı sisteme karşı duyduğu öfkenin birleştiği odak haline gelmiştir. Aynı zamanda Boğaziçi öğrencilerinin devrimci güçlerle, Kürt halkıyla, işçilerle yan yana durması da bir o kadar da önemlidir.

Unutmadan ekleyelim, 2 arkadaşımız geçtiğimiz günlerde tutukluklarına yapılan avukat itirazları sonucu tahliye oldu. Tutuklu arkadaşlarımızı da alacağız, yine meydanlarda buluşacağız!

İstanbul / DÖB

İzmir'de De Saldırı Ve Gözaltılar

İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri ile İzmir Üniversite Dayanışması, Boğaziçi Üniversitesi öğrencilerine yönelik gözaltı ve tutuklamalara karşı Alsancak'ta bulunan Türkmen Saylan Kültür Merkezi önünde basın açıklaması yapmak istedi, polis saldırdı.

Kitle toplandığında okunan basın açıklamasında, "Direnen, mücadele eden ve başını eğmeyen sıra arkadaşlarımızın yanlarında olduğumuzu bir kez daha buradan ilan ediyoruz" diye ilan edildi.

Açıklamada "Mücadele eden gençleri kriminalize etmeye çalışan, herkese terörist damgası vurmaya çalışan iktidar ve yandaşları, başını eğmeyen gençlerin karşısına şeriat bayraklarıyla meydanlara çıkan gerici, 'Dini değerlerine' sahip çıkmaları bahanesiyle bir tek alkışladıkları kaldı. Yetmezmiş gibi bugün son attıkları

adım Boğaziçi LGBTİ+ kulübünü kapatma kararı oldu" denildi ve "İstanbul'da başımızı eğmeye çalışanlar da, İzmir'de ters kelepçe ile işkence yapanlar da, Ankara'da dayanışmayı büyütmek için alanlara çıkan arkadaşlarımızı yıldırımaya çalışsalar da kayyumlar bilsin ki, Gençlik size baş eğmedi, eğmeyecek!" diye meydan okundu.

Açıklama, "Bugün gençlerin, kadınların, LGBTİ+ bireylerin, işçilerin, emekçilerin; havasını, suyunu, toprağını savunan köylülerin baş eğmemesi sayesinde bu kayyumlar düzenini yıkacağız!"

Karşılıklı korkup dağılmayacak, aksine birbirimize güç vermeye, omuz vermeye devam edeceğiz. Üniversitelerimizin kapılarına da arkadaşlarımızın bileklerine de takılan kelepçeleri söküp atacağız! Bu ablukayı dağıtacağız!" denilerek sona erdi.

Biber gazı ve plastik mermi ile saldıran polis çok sayıda kişiyi darp ederek gözaltına aldı. Saldırı "Faşizme karşı omuz omuza" sloganıyla yapıldı. Saldırıya rağmen, Alsancak'ın ara sokaklarında toplanmalar sürerken, Kıbrıs Şehitleri Caddesi üzerinde de dağılmayan kitle sloganları sürdürdü.

Gözaltılarının sayısı netleşmezken, müdahale etmek isteyen avukatlar Erdoğan Akdoğan ve Nazlı Akın da gözaltına alındı.

İzmir'de önceki gün yapılan öğrencilerle dayanışma eylemine de polis saldırmış, gözaltılar yaşanmıştı.

"Çıplak Arama İşkencedir!"

İzmir'de ÇHD, İHD, ÖHD ve ÇAG; Boğaziçi eylemleri esnasında gözaltına alınanlara çıplak arama yapılmasını 9 Şubat günü Bayraklı Adliyesi önünde protesto etti. Sık sık "Çıplak Arama İşkencedir" sloganının atıldığı eylemde açıklamayı Şükran Öztürk okudu.

Öztürk yakalama ve gözaltı işlemi sırasında kolluk tarafından işkence uygulandığını, öğrencilerin darp ve cebir ile gözaltına alındığını, plastik kelepçe takıldığını, yüzüstü yatırılarak ters kelepçe uygulandığını, iki kadına çıplak arama yapıldığını ve çıplak arama esnasında otur kalk uygulaması yapıldığını belirtti.

Çıplak arama işkencesi esnasında avukatların içeri alınmadığını, bir kişinin çığlıklarını duyduklarını ve durumu baroya bildirdiklerini, baronun araya girmesi sonucu içeri alındıklarını ve burada müvekkilleriyle yaptıkları görüşmeler sonucu çıplak arama yapıldığını öğrendiklerini söyleyen Öztürk "İzmir emniyetinde çıplak arama yapıldığı bilgisi sosyal medyada da gündem olunca İzmir valiliği açıklama yapmış, ayrıca bir meslektaşımızın müvekkilinin aramasına katıldığı görüntü servisi edilerek 'aramalar görüntülü yapılıyor: çıplak arama yapılmadı' algısı yaratılmaya çalışılmıştır. Oysa ki valilik ve kolluk gerçeği açıkça çarpıtmaktadır. Biz dışarıda beklediğimiz süreçte çıplak aramaya maruz kalan müvekkilinin çığlık atması üzerine içeriye girme çabamız sonuç verdi ve müvekkiller ile görüşme esnasında çıplak arama ya-

pıldığını öğrendik. Bu süreçte çıplak arama sosyal medya gündemine oturduğundan İzmir emniyeti sonuçlarından korkup diğer aramaları kamera eşliğinde yapmıştır. Zira emniyetin bu kamera ve avukat eşliğinde arama uygulaması baştan var olan bir uygulama olmamakla çabalarımız ve itirazlarımız üzerine yapılmıştır. ... Bir şahsın güvenlik görevlilerinin önünde, soyunmasının istenmesi, makat, vajina gibi organlarının elle ya da 'otur kalk, ıkan' talimatları verilmesi suretiyle araması, kişinin gerek fiziksel gerekse de manevi olarak istismarı anlamına gelmektedir. İnsan onuruna aykırıdır ve kişinin bedenine yönelik bir müdahaledir. Tüm bu sebeplerle; gözaltına alınan ve çıplak aramaya maruz bırakılan mağdur şahıslar adına İzmir Cumhuriyet Başsavcılığına ÇAG, İHD, ÖHD ve ÇHD olarak suç duyurusunda bulunuyor, yaşanan olaya ilişkin olarak bir adli soruşturma başlatılmasını, olay tarihlerinde görevli olan tüm personelin tespit edilmesini, kamera kayıtlarının emniyetten alınmasını acilen yaşanan olaya ilişkin olarak tüm delillerin bizzat savcılık eliyle toplanmasını talep ediyoruz." dedi.

Basın açıklamasının ardından eylem alkışlarla sona erdi.

KAUGA BAYRAĞI DAHA YUKARIYA

K.Taylan Kızıldağ

Boğaziçi eylemleri ile birlikte gelişen yeni süreç şüphesiz hepimize çok şey anlatıyor, devrim mücadelesi için çıkarılması gereken birçok dersi içeriyor. Toplumun geniş kesimlerini etkileyen, üniversite gençliğinin bu militan ve gözü pek eylemleri, faşizme meydan okuyan açıklamaları artık gençliğin dur durak bilmez bir şekilde sokaklarda olacağını ifadesidir. Çıplak devlet zoru, baskı, işkence, soruşturma, tutuklama, ev hapsleri, medyada hedef gösterme, dinci-faşist kitle tarafından katliamla tehdit edilme... Faşizm ne yaptıysa eylemleri bitirmeyi başaramadı.

Ortaya çıkan enerji ve mücadele etme isteği artık toplumun geniş kesimlerinin köklü bir değişim istediğinin kanıtıdır. Boğaziçi öğrencilerinin devrimci güçlerle, toplumun farklı kesimleriyle yan yana gelmesi, dayanışma mesajları yayılması, eylemlere birlikte katılması gelinen ileri düzeyi de gözler önüne sermektedir. Artık toplumun herhangi bir kesiminin sistemle yaşadığı sorun kendi dar sınırları ile kalmıyor, sistemle çelişki yaşayan diğer kesimler tarafından da sahipleniliyor.

Burada uzun uzun Boğaziçi eylemlerinin içeriğine veya taleplerine dair tartışmayacağız. Mücadeleye atılan gençlik kitlelerine devrimin somut mücadele programını ve bu programı nasıl taşıyacağımızı ve nasıl bir güç örgütü haline geleceğimizi sorunu üzerine Leninist gençlik olarak kafa yormak ve çözümler üretmek durumundayız.

Gelişen süreçte ortaya konan talepler, Boğaziçi öncülüğünde üniversite gençliğinin ortaya koyduğu toplumun diğer kesimleriyle birlikte mücadele etme ve süreci birlikte örgütleme anlayışı artık birleşik mücadele anlayışının bu topraklarda daha fazla sahiplenildiğini bizlere anlatıyor. Bu hareket ileri taşımak ve politik özgürlükler mücadelesi yani devrim mücadelesi ile aynı kavşakta buluşmak isteyen bizler için Boğaziçi yeni dönemi anlama ve siyasal çalışmalarımızda neye yoğunlaşmak gerektiği konusunda da önemli deneyimler barındırıyor. Şimdi biraz bu dersleri ve deneyimleri birlikte inceleyelim.

Boğaziçi ile güçlenen sokak mücadelesi, toplumun geniş kesimlerinin kapitalizme ve faşizme karşı duyduğu öfkenin ve toplumda biriken enerjinin akacağı kanalları açtı. Gezi Ayaklanmasının patladığı dönemdeki gibi Boğaziçi çok büyük bir toplumsal hareketin genel bahanesi haline dönüşme ihtimali taşıyor, Boğaziçi öğrencilerinin kararlı mücadelesi toplumun geniş kesimlerine esin kaynağı oluyor. Bu açıdan Boğaziçi eylemleri toplumun geniş kesimleri tarafından sahiplenilerek, kendi sınırlarını aşmış ve üniversite gençliğinin bu eylemi faşizme karşı göğüs göğüse bir savaşa dönüşmüştür.

Sürecin başında daha barışçıl yöntemlerle meseleyi çözmek isteyen kesimler, saldırıların yoğunluğunu ve sermaye sınıfının, faşist devletin yekpare ve hiçbir şekilde geri adım atmayan aksine daha fazla saldırganlaşan durumunu görünce akıllardaki barışçıl çözüm yolları silinip gitti. Aksine üniversitenin bu kadar kuşatıldığı, saldırıların böylesine pervasızlaştığı bir dönemde üniversite öğrencileri sadece Boğaziçi'nde değil diğer kentlerde de geri adım atmamak şöyle dursun, daha da ileri gitmiştir.

Aynı zamanda tıpkı Gezi'de olduğu gibi taban inisiyatifine dayalı kitle örgütlenmeleri yaygın bir hal almış durumda. Ardi ardına kurulan üniversite dayanışmaları ve kurulmaya çalışılan öğrenci meclisleri, üniversitelilerin özgürce katıldığı, kendi fikirlerini hiçbir bürokratik aygıt veya biçimsel yapıya takılmadan ifade edip, alınan kararları enerjik bir şekilde hayata geçirebildiği örgütlenmelerdir aslında. Üniversite gençliği başta olmak üzere gençliğin farklı kesimlerinde düzen karşıtlığının geldiği durum, kitleler halinde örgütlenmenin de önünü açıyor.

Bu açıdan hem politik bilinç olarak yaşanan sıçrama, hem saldırılara karşı mücadele etme isteği ve iradesinin kırılmaması, hem de toplumun farklı kesimleriyle yan yana gelme birbirine güç katma anlayışı üniversite gençliği ile politik özgürlükler mücadelesine dair daha yoğun ve güçlü bağlar kurmamızın önünü açıyor. Yapılması gereken üniversite gençliğinde oluşan bu taban örgütlenmesine ilginin güçlendirilmesi ve meclis örgütlenmelerine dair daha fazla örneğin yaratılmasıdır. Kurulan öğrenci meclislerinin kendi mücadele gündemine bir taraftan akademik özgürlükler bağlamında kayyum rektörlere karşı özerk-demokratik üniversite ve devlet baskılarının son bulması alınacaktır.

Diğer taraftan ise kurulacak üniversite meclislerinde veya üniversite dayanışmalarında iki anlama gelmeyecek şekilde faşizme karşı sokak mücadelesinin güçlendirilmesi için yoğun bir ajitasyon ve propaganda faaliyetinde bulunmalıyız. Bir taraftan eylemlerin yaygınlaşması, meclislerin işlevselleşmesi için ciddi bir çaba harcarken, diğer taraftan üniversite gençliğinin ileri kesimleri ile birebir ilişkiler, güçlü organik bağlar kurmamızın önü meclislerde aktif bir şekilde yer alarak, üzerimize aldığımız sorumluluğu en iyi şekilde yerine getirerek açılacaktır.

Yürütülen tüm faaliyetlerin içinde olmaya çalışırken, diğer taraftan öğrenci gençliğin gündemine devrimi, devrimci iktidarı, işçi sınıfı ve ezilenlerle birlikte birleşik devrim için mücadele etmeyi koymamız gerekiyor. Sokak eylemlerine faşizm ne kadar saldırsa saldırın sokakta olmanın kitlelere güven verdiğini, daha fazla insanı mücadeleye çektiğini görmemiz gerekiyor. O yüzden sokağı zorlamak, yoğun siyasal faaliyet örgütlemek ve güçlü bağlar kurmak için yüzümüzü ileriye çıkan unsurlara dönmemiz yakıcı bir önem taşıyor.

Kaybedecek zamanımız yok, toplumsal çelişkilerin bir halk ayaklanmasını doğurabileceği bugünlerde, Boğaziçi eylemlerinin bunun küçük bir provası olduğunu bilmek ve gelecek kavga günlerine her anlamda daha sıkı hazırlanmak zorundayız. Zaferi isteyenler olarak kavga bayrağını daha yukarı taşıyalım!

BİRLEŞİK MÜCADELE

Mücadele Birliği Platformu, Demokratik Bölgeler Partisi, Devrimci Parti, Alınteri, Ezilenlerin Sosyalist Partisi, Sosyalist Meclisler Federasyonu ve Partizan, faşizmi yıkacak birleşik bir odak yaratmak, mücadelenin ihtiyaçlarına cevap verebilmek için bir araya geldi. 4 Şubat günü oluşturdukları Birleşik Mücadele Güçleri'nin kuruluşunu deklare edeceklerini duyurdu.

Şubat'ın ilk günü başladı devrimci güçler bu çalışmayı duyurmaya. Çalışmaların startı Karacaahmet Mezarlığı'nda Vefa Serdar'ın başında yapılan anma ile başladı ve Vefa Serdar'ın birleşik mücadele için çabaları vurgulandı. Burada Sabahat Karataş, Ümit Altıntaş, Hüseyin Demirci-

laması yaptılar. Ardından kuruluş bildirgesi okundu:

"Türkiye-Kürdistan sahnada muazzam gelişmelerin yaşanabileceği bir siyasal ve toplumsal zemine karşı karşıyayız.

oğlu'nun da mezar başlarında kısa anmalar yapıldı. 3 gün boyunca İstanbul'un çeşitli semtlerinde, mahallelerinde bildiriler dağıtıldı, esnafla sohbet edildi, birleşmenin amaçları anlatıldı ve deklarasyon çağrı yapıldı.

4 Şubat günü Kadıköy tamamen polis ablukasındaydı. Halıtağa Caddesine çıkan bütün cadde ve sokakların giriş ve çıkışları bariyerlerle çevrilerek kapatıldı ve toplanmaya başlayanlar saldırıyla tehdit edildi. Havada da sürekli helikopter dolaşıyordu.

Açıklama yapabilmek için yürümekte ısrarcı olan kitleye polis defalarca saldırdı, kimse dalgınlıktan, onlarca kişi darp edilerek gözaltına alındı. Kitle ısrarla "Yaşasın Birleşik Mücadelemiz", "Direne Direne Kazanacağız", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Birleşe, Birleşe Kazanacağız", "Asla Baş Eğmeyeceğiz" sloganlarıyla Söğütözü Caddesine kadar yürüdü. Kitleyi sık sık ara sokaklarda sıkıştırarak saldırıan polis, HDP milletvekillerini de darp etti, gözaltına alınmaya çalıştı.

Darp edilerek gözaltına alınan 65 kişiye gözaltı aracında da işkence sürdü. Polis sürekli basın emekçilerini kitleden uzaklaştırmaya ve görüntü almasını önlemeye çalıştı. Pek çok gazeteci de darp edildi, ikisi gözaltına alındı.

Dışarıda kalanlar ve milletvekilleri yürüyüşle SMF binasına geldiler ve burada bir basın açıklaması yaptılar.

Emperyalist kapitalizmin ekonomik, siyasal ve toplumsal krizi gündem güne büyürken, AKP-MHP-Ergenekon faşist ittifakı, saldırılarına azgın bir şekilde devam ediyor. Koşullar, faşizmin çizdiği sınırlara hapsolmüş hiçbir anlayış ve önerinin kurtuluş reçetesi olamayacağını gösteriyor. Bu eşikte tarih, sol, sosyalist, devrimci, demokratik ve yurtsever

güçleri göreve çağırıyor. Bu çağrıya ses verdiğimizizi ve yan yana mücadeleyi büyüteceğimizi deklare ediyoruz.

Türkiye ve Kürdistan işçileri, emekçileri, kadınları, gençleri ve halklar uzun süredir ısrarlı bir eylem hattında yürüyor. Avukatlardan mühendislere, sağlık emekçilerinden akademisyenlere, kent yoksullarından emekçi köylülüğe kadar toplumun hemen tüm kesimleri bu mücadele hattının parçası haline gelerek, faşist iktidara karşı itirazlarını yükseltiyor, direnişlerini sürdürüyor.

Coğrafyamızın dört bir ya-

nında emekçi köylüler; maden aramaları, yol inşaatları, termik santralleriyle talan edilmeye çalışılan doğasına sahip çıkmak için seslerini yükseltiyor. Kapitalist talanın her çeşidine itiraz ederek yaşam alanlarına sahip çıkıyor. Kadınlar; rejimin kadın düşmanı, erkek egemen gerici faşist uygulamalarının karşısına, güçlü bir bent olarak dikiliyor ve tüm ezilenlerin esinleneceği öncü bir mücadele sergiliyor.

Gençlik ise, üniversitelerden, sokaklara eylemlerin kıvılcımını çakıyor. İşçi, İşsiz, öğrenci gençlik geleceksizliğe mahkum olmak için bu düzene isyan ediyor. Kürt halkı'nın seçme ve seçilme hakkını gasp eden kayyum rejimi bugün Boğaziçi Üniversitesine atanan Kayyum ile yeni bir aşamaya gelmiş bulunuyor. Boğaziçili öğrencilerin öncülüğündeki direniş, 'Baş eğmeyeceğiz', 'Aşağı Bakmayacağız' haykırışlarıyla faşizme karşı biriken öfkeyle büyük bir toplumsal patlamaya evriliyor. Fabrikada, sokakta, tarlada, kampüslerde, meydanlarda kısacası yaşamın her alanında ör-

gütlü öncü güçlerin her biri kendi mecralarında çaba harcamakta ve direniş sergilemektedir. Bu parçalı mücadele gerçekliğinden toplumda biriken muazzam öfkenin güçlü bir toplam haline gelmesine geçilemiyor. Devrimci-demokratik mücadele potansiyelinin açığa çıkarak, birikmiş toplumsal öfkeyle buluşması sağlanamıyor.

Bizler, Türkiye ve Kürdistan'daki tüm devrimci, sol, sosyalist, demokratik, yurtsever güçler olarak, tüm bu gelişmelerin önümüze koyduğu sorumluluğu omuzlamak zorundayız. Bu nedenle, tüm itiraz ve direnişleri ortak mücadele nehrinde buluşturmayı görev biliyoruz.

Bu görev ve sorumluluktan hareketle, 'Faşizme Karşı Birleşelim, Örgütlenelim, Mücadeleyi Yükselim' sloganıyla, her alanda mücadeleyi omuz omuza yürüteceğiz. Öncelikli hale gelen hedeflere ve taleplere yanıt olacak mücadele biçimlerini yaratıcı tarzda belirleyerek, yaşamımızı ve emeğimizi gasp eden faşizmin üzerine birlikte yürümeyi ve mü-

cadeleyi genişletmeyi hedefliyoruz. Başta HDK ve HDP olmak üzere Türkiye'deki tüm devrimci demokratik güçlerle yan yana ve dayanışma içinde ortak mücadele zemini oluşturmayı kararlaştırmaya kararlıyız.

Birlik Mücadele ve Zafer için; Başta işçi sınıfı ve emekçiler olmak üzere kadınlar, gençler, LGBT+ 'lar, sanat emekçileri, ekolojistler ve tüm toplumsal direniş dinamikleriyle faşizme karşı devrimci mücadeleyi büyütme için omuz omuza, birlikte ve dayanışma içinde olacağımızı duyuruyoruz.

Aynı zamanda, işçilerin, işsizlerin, emekçilerin, kadınların, gençlerin, Kürtlerin, Alevilerin ve tüm diğer ezilenlerin, mücadele meydanlarında bir araya gelmeleri gerektiğini belirtiyor; güçlerini birleştirmeye, dayanışmayı büyütme çağırıyor.

İşçilerin, işsizlerin eline 'a-ış' yazarak intihar ettiği, milyonların açlık ve yoksullukla boğuştuğu, 40 milyon insanın boğazına kadar banka ve kredi borcuna battığı bugünlerde birlikte mücadele dışında bir seçeneğimiz kalmamıştır.

Devrimci güçler olarak bizler; emekçilerin ağızdan ya da virüsten ölmek ikilemine mahkum edildiği kriz ve salgın koşullarında birlikte mücadele ederek bu düzeni değiştireceğiz.

Her vesile ile devletin Kürt ulusuna yönelik saldırgan ve düşmanca politikalarının dönüp Türkiye'li işçi ve emekçileri vurduğunu tarih bizlere yeterince göstermiştir. Bu nedenle tüm halkların ve ezilenlerin kurtuluşu ancak ortak ve birleşik mücadeleyle mümkündür. Sömürgeciliğe, şovenizme, işgal ve inkar politikalarına karşı birlikte mücadeleyle başarıya ulaşacağız. Tüm ezilenleri birlik, mücadele, zafer haykırışıyla Birleşik Mücadele Güçleri'yle birlikte hareket etmeye çağırıyoruz..."

Yeter Artık, Edi Bese

Birleşik Mücadele Güçleri, 5 Şubat günü yazılı bir açıklama yayınlayarak gözaltına alınanların derhal serbest bırakılmasını istedi. Açıklama metni şöyle:

Basına ve Kamuoyuna Birleşik Mücadele Güçleri olarak dün Kadıköy'de kuruluşumuzu deklare ettik, karşımıza devasa bir polis ablukasını, pervasız bir saldırganlık çıkarıldı. Buna rağmen her sokakta direndik, geri adım atmadık.

İşçi ve emekçilerin hayatı ve yaşamsal sorunları söz konusu olduğunda sorumluluklarını hatırla-

mayan devlet, baskı ve sömürü politikalarına karşı çıkan, "yeter artık" diyen bizlerin karşısına pandemi bahanesini çıkardı. Yüzlerce öğrenciyi gözaltına alıp, tutuklamalarla sindirmeye çalıştığı, çeşitli manipülasyonlarla hedefe çıktığı Boğaziçi direnişinin karşısına çıkardığı gibi.

(...)Faşist iktidar koalisyonu, "yeter artık, edi bese" diyen tüm toplumsal kesimlerin düşman bellediğini bir kez daha kanıtlamış oldu.

Aynı zamanda baskıcı, yağmacı, talancı politikalarının halkta yarattığı öfkeden, bu öfkenin bir-

leşik mücadele ile alev topuna dönüşmesi korkusuyla nasıl saldırganlaşacağını da göstermiş oldu. Kadıköy sokaklarında korkuyla cesareti sayısız kere karşı direniş ve onun karşısına dikilen devlet korkusu gibi!

(...) Buradan bir kez daha yineleniyoruz! Tüm baskılarımıza karşı direniş, birleşik mücadeleyi direniş ve onun karşısına dikilen devlet korkusu gibi!

Faşist ittifakınızın artık yarın yoktur! Yarını kurmak için birleşik ve geliyoruz. Bunun kor-

miz!
Gözaltına alınan arkadaşlarımız derhal serbest bırakılsın!

Birleşik Mücadele Güçleri

Ev Hapsi ve Adli Kontrol Şartı
Birleşik Mücadele Güçleri'nin deklarasyonu sırasında gözaltına alınanlar 4 günlük gözaltının ardından 8 Şubat günü Kartal Anadolu Adliyesi'nde savcılığa çıkarıldı.

18 yaşından küçükler hemen ertesi gün serbest bırakılırken, 8 kişi de ilk ifade işlemlerinin ardından serbest bırakıldı. Kalkanlar akşamüstü savcılığın alımlarının ardından serbest bırakılırken, BMG de dayanışma için Adliye önüne çağrı yapmıştı. Ancak Kartal Adliyesi önu ve çıkan tüm çevre sokaklar abluka altına alındı, aileler dahi adliyeye sokulmadı.

Akşam saatlerinde 31 kişi tutuklamaya sevk edildi, kalanlar serbest bırakıldı. Hakim karşısına çıkan 8 kişiye ev hapsi verilirken diğerleri de yurtdışı, ilçeden, ilden çıkış yasakları ve belli günler imza atmaya üzere adli kontrol şartıyla serbest bırakıldı.

Durumunu öğrenebildiklerimizden bazıları şöyle:

Mücadele Birliği Platformu'ndan Hıdır Devrim, Ezgi Yergin, konut terk etmeme (ev hapsi); Sena Şat yurtdışı yasağı; Ekimsu Aktaş, Süleyman Çakmak haftada 2 gün imza;

İTK'dan Ali Ekber Erarslan yurtdışı yasağı; Abdülkerim Satış haftada 1 gün imza şartı;

Elif Torun Öneren, Bedran Çoğaltay, Burcuğül Çubuk, Yılmaz Coruk, Hüseyin Yeşilova, Ali Dal, Şahin Tümüklü ev hapsi;

Eren Kaya yurtdışı çıkış yasağı;

Özgür Gelecek muhabiri

kusuyla yaptığımız her harekette dün olduğu gibi bataklığa saplanacaklarız.

Tarihin çağrısıyla bir araya gelen bizleri kriminalize etmeye, gözaltılar ve tutuklama ile susturmaya, sesimizi kitlelere ulaştırmamamızı engellemeye gücünüz yetmeyecek.

Yaşasın birleşik mücadele-

Taylan Öztaş adli kontrol (imza) şartı;

Havin Özcan imzayla şartıyla

Melek Bulut ilçe çıkış yasağı ve imza şartı;

Hüseyin İldan, Servinaz Göçmez, Ümmühan Özdemir yurt dışı yasağı ve imza şartıyla serbest bırakıldılar.

